

GRIEKS DROOMHUIS 7 - 2014

Januari 2014

We hadden gepland vóór januari de keuken in NL uitgebroken te hebben en daarom de kerstdagen ervoor op Samos door te brengen. De keuken uitbreken ging niet door maar aangezien de tickets al geboekt waren vliegen we een aantal dagen voor de jaarwisseling toch maar naar Samos voor een kleine Kerstvakantie. Omdat F. het in zijn hoofd gehaald had dat we daar een kerstboom zouden opzetten gaat er een extra koffer mee, nokkie-vol met de onderdelen van een tweedehands kerstboom van marktplaats.nl die wat groter (en zwaarder!) uitviel dan gedacht. En dat terwijl we ons voorgenomen hadden niet meer zo veel mee te slepen naar Samos. De eveneens tweedehands lampjes en de nieuwe versieringen gaan in de handbagage mee vanwege hun kwetsbaarheid.

We pakken op die donderdag en passant nog een (klein) middagje nieuw Rijksmuseum mee en een etentje bij het Vietnamese restaurant in de Leidsestraat waar we een vorige keer in Amsterdam ook gegeten hadden. Welgemoed brengen we de nacht door op Schiphol geholpen door een paar programma's van Uitzending Gemist en melden ons vrijdagochtend rond 6 uur 's morgens bij de gate voor de vlucht naar Athene. Maar dan gaat het goed mis. Transavia stuurt ons tot 2 keer toe door wegens kapotte vliegtuigen en om half 9 krijgen we te horen dat we pas op zijn vroegst om 11 uur gaan vertrekken. Dat houdt in dat we onze aansluitende vlucht naar Samos dus never nooit niet halen. Ik bel met Olympic Air om om te boeken naar de volgende ochtend, goedkope stoelen zijn uiteraard niet meer voorradig.

Enfin, om 4 uur 's middags landen we doodmoe in Athene waar we na een haastig aangeschafte tandenborstel naar een hotelletje op een kwartiertje rijden terecht komen. We rusten even en eten wat in een nabijgelegen taverna. Om 8 uur rollen we in bed en slapen aan een stuk door totdat de wekker ons om 6 uur weer wekt.

We zijn op tijd op het vliegveld en na een rustige vlucht staan we in om kwart over 9 zaterdagmorgen in het zonnetje bij onze auto op de parking bij het vliegveld van Samos. We rijden naar de Cash&Carry en de Lidl waar we voor 2 weken boodschappen inslaan. Om 11 uur parkeren we voor ons huis. Inmiddels is het lekker warm geworden zodat we de spullen snel binnen zetten en de ramen open, waarna we op het terras van het mooie weer genieten. Alle stress over de reis valt van ons af. Thanassis komt langs en begroet ons hartelijk; hij heeft de elektriciteitsrekening voor ons betaald (blijkbaar vervalt de automatische afschrijving als je afgesloten bent geweest ...)

Later gaat het een beetje waaien zodat we binnen e.e.a. opruimen. Blackie meldt zich voor wat eten. Hij heeft een hele dikke angora vacht gekregen (het is geen zwangere poes, stellen we onder de staart loerend vast). We zetten ook de hete-lucht-kachels eens aan om de kou in huis te verdrijven. We eten een simpele maaltijd, kijken tv en slapen daarna nog eens goed bij.

De volgende ochtend, zondag, horen we wat jagers schieten en hun honden keffen. Als ik de deur open doe meldt Tabby zich ook; hij is geen grammetje afgevallen. In de zon is het om 9 uur al lekker warm. Na het ontbijt doe ik eens een grote stofzuigbeurt en ga dan planten fotograferen. Bij C en R boven bloeien al de eerste anemonen. F zet ondertussen de kerstboom op. Hij krijgt het niet af want 's middags gaan we naar H in Balos om eens lekker bij te praten. Ze vertelt ons dat Maraki hulp heeft sinds ze herstelt van haar gebroken knie. De eerste zou de taverna 's middags open doen maar dat is er om onduidelijke redenen niet

van gekomen. De 2e (een oudere Albanese? Bulgaarse?) was nog erger want die verdween 's middags omdat ze een affaire had met de vaste stamgast met de bloemkoolneus.... Die is dus ook afgeserveerd.

We internetten wat, kijken tv en duiken dan lekker onder de wol.

De volgende dag, maandag, rijden we eerst langs Thanassis voor de rekening van de revma. Maar natuurlijk is hij niet thuis en natuurlijk weet Roula niet waar de rekening ligt. We gaan door naar Karlovassi, waar er bij de advocaat een briefje hangt dat het kantoor tot en met 4 januari gesloten is. En dat terwijl ik hem 2 weken geleden had gebeld en afgesproken had de 23e langs te komen .... We rijden door naar de garage in Kampos Vourliotes waar men ons geduldig uitlegt dat we met het toegestuurde en door ons uitgeprinte briefje naar het postkantoor moeten om daar de wegenbelasting te betalen. Op het postkantoor in Kokkari worden we doorverwezen naar het postkantoor van de hoofdstad Vathi; zij doen alleen de ingezetenen van Kokkari. Wel gaan we eerst nog even langs de apotheek in Kokkari, waar de Nederlandse echtgenote van de apotheker ons het telefoonnummer van een Nederlandse arts in Pythagorion geeft, die F. mogelijk van een spuit kan voorzien komende zomer. In Vathi verloopt de betaling van de wegenbelasting redelijk snel. Wel is de gehele openbare parkeerplaats langs de boulevard op de schop gegaan, zodat het nogal een gehannes is met parkeren op de weinige overgebleven plekken. (Overigens, als we na 2 weken weer terug zijn in NL ligt er een brief van de advocaat dat ook hij de wegenbelasting alvast voor ons heeft betaald via de bank .....

Weer thuis zet F. de kerstboom verder op in de stralende zon, waarna we een kerstfoto maken om te versturen. Dat doen we als de zon is ondergegaan en het begint af te koelen. In het donker maak ik ook een foto van de kerstboom met de lichtjes aan.

De volgende dag is het grotendeels bewolkt. We doen allerhande klusjes. Ik bestudeer de rozet van de opkomende orchidee onder de olijfbom bij de slaapkamer en tel vervolgens zo'n 26 van dezelfde rozetten verspreid over ons erf. Dat zijn er duidelijk meer dan vorig jaar en een paar staan er op plekken waar vorig jaar echt geen orchidee binnen minimaal 10 meter te bekennen was. Windverspreiding van het zaad?

Daarna schep ik een zevental emmers en teiltjes vol met kiezel en grind en wit zand dat nog overgebleven was van de aanleg van de betonnen pilaren van het hek bij de entree. Dat is om te storten op het wandelpad achter de blokhut. De gevulde emmers/teiltjes zijn echter loodzwaar en de bandjes van het steekkarretje weer helemaal leeggelopen, zodat ik ze met de auto tot aan het terras rijd waarna F ze voorlopig onder het afdakje bij het zwembad parkeert (er komt regen ...) Wel maak ik het eerste stuk van het wandelpad alvast begaanbaar; nu hoef je nog niet op te letten voor slangen of schorpioenen (diep in winterslaap onder de grond).

Ondertussen houd ik me ook bezig met wat oud-Hollandse recepten voor de komende feestdagen. Ik maak custard-pudding en zet rundvlees te trekken in een bouillon voor de bitterballen die ik met Oudejaarsavond wil maken.

Kerstochtend is er een stralende zon en weinig wind, dus gebruiken we volop genietend ontbijt en aansluitend koffie op het terras. Daarna ga ik verder met het pad achter de blokhut.'s Middags blijft het mooi dus ga ik er na de lunch mee verder. Voor ik aan de Kerstmaaltijd begin maak ik een dikke rundvleesragout voor d bitterballen die ik in de koelkast te koelen zet.

Ook 2e Kerstdag begint zonnig zodat ik nog een flink stuk kan werken aan het pad. Het brombeer-mannetje komt langs met mandarijnen en sinaasappels. Als hij vraagt of we nog chorta willen hebben antwoord ik beleefd dat we wel groente hebben maar nog wel een beetje kunnen gebruiken - ofschoon we die bittere stoofgroente niet lekker vinden.

Tegen de middag wordt het serieus bewolkt en na de lunch ga ik - met jas aan - langs de weg richting het huis van H. en J. verder speuren naar planten. Ik vind geen bloeiende orchideeën - de eerste schijnen al in bloei te staan op de zuid-oost punt van het eiland. Wel zie ik dat er bij het kleine wekje onder de oude olijfbom waar ik vorig jaar de Samos-orchidee vond, ontelbaar veel rozetten van orchideeën staan, minstens 4 verschillende soorten aan de bladvormen te zien. Op de terugweg score ik nog wat wilde clematis. Terug thuis wijd ik me aan het klieder-werk van de ragout balletjes te maken door paneermeel-ei-panermeel te rollen. Na een uur is het gedaan en kunnen ze de vriezer in - 25 grote bitterballen. Daarna valt er opeens een plensbuitje zodat we de kussens van de tuinstoelen in allerijl binnen halen. En ik bel Thanassis eens of hij de rekening van de stroom aan zijn Roula kan geven, zodat we die morgen nu eens op kunnen pikken.

Het mooie weer is eventjes voorbij, in de loop van de nacht gaat het hard waaien zodat we uit voorzorg maar de kwetsbare kerstballen uit de boomhalen. "Derde" Kerstdag staan we op bij een ziedende zee met indrukwekkende wolkenmassa's erboven, ook een fraai gezicht. Koud is het niet echt, (16°C), hooguit een beetje fris door de wind. We rijden langs Roula, die niet op de hoogte is van enige rekening, maar na enig heen-en-weer bellen en aandringen weet ze hem toch uit een stapel te vissen, samen met 2 rekeningen van de mobiele internet-verbinding van Vodafone, die gelukkig nog wel automatisch wordt afgeschreven. De rekening voor de revma is nog niet betaald, zien we, dat had al een maand geleden moeten.

In Karlovassi gaan we eerst even langs Maria om te vragen of we geknipt kunnen worden aan het eind van de ochtend, hetgeen goed is. Dan lopen we naar de bank waar het net als maandag beredruk is. Er zijn 100 nummertjes voor ons ... Al zittend bekijken we het: veel betalingen van de wegenbelasting en verder lijkt het wel alsof de meerderheid van de mensen nog net voor het einde van het jaar de almaar uitgestelde betalingen komt doen ... Na een uur en een kwartier zijn wij aan de beurt. De automatische afschrijving wordt weer in gang gezet, maar we kunnen deze rekening niet zoals vorige keer bij de Vodafone betalen omdat we te laat zijn. Wel bij het postkantoor gelukkig.

Al met al is het half 2 als we weer bij Maria zijn voor de knipbeurt. Daarna rijden we in de regen terug naar huis, door Koumeika heen. Daar ziet de taverna van Maraki er erg gesloten uit, maar er schuin tegenover wordt het oude huis helemaal gerenoveerd. Daar zou ook een taverna komen, hadden we gehoord (?)

Ondertussen hebben we via de Vlaamse e-mail vernomen dat we toch nieuwe burens gaan krijgen, boven naast de zonnepanelen. Het zou gaan om J. & K. en S. & C., vrienden van C. & M., de eigenaars van Bella Vista II in Blankenberge en de schoonbroer en -zus van onze "burens" R. & D. alhier. J. zou afgelopen zomer in Bella Vista II muziek gespeeld hebben en dat komende zomer in Bella Vista I gaan doen .... Vooralsnog valt er niets van enige activiteit te bespeuren dus we wachten maar af. Θα δούμε zeggen ze dan in het Grieks, we zien wel .... Overigens als ik een paar dagen later eens wat nauwkeuriger ga kijken, zie ik dat er toch wel degelijk een begin is gemaakt met egaliseren van de grond. Ofschoon er nog

heel veel verzet moet worden (letterlijk) als daar een dubbel huis met zwembaden en parkeerplaatsen moet komen ...

In de nacht van vrijdag op zaterdag gaat het hard regenen. Tegen het einde van de nacht moeten we helaas constateren dat het dak, nadat er vanuit de hemel ontelbare kuubs water over zijn uitgestort, toch weer gaat lekken. We verschuiven dus maar weer de eettafel en de fauteuultjes en spreiden dweilen en doeken uit onder de lekpunten. Daarna kruipen we terug in bed om weer op te warmen.

Zaterdag blijft het - weliswaar wat minder hevig - regenen zodat we ons binnen amuseren met wat klusjes en hobbies. Tegen de avond wordt het droog.

Zondag worden we gewekt door de zon die weer over de heuvels piept. Na het ontbijt pakken we de wandelschoenen, de camera en het telekanon plus statief in de auto en rijden naar het flamingomeer bij Psili Ammos. De flamingo's waden statig door het water en laten zich goed fotograferen, ofschoon de zon wel een beetje verkeerd staat. Daarna rijden we binnendoor naar Poseidinio, waar al een vroege orchidee, een *Ophrys sitiaca* zou bloeien volgens een Griekse FaceBook-pagina over de natuur op Samos. We genieten onderweg van het mooie uitzicht, maar de orchidee vinden we niet. Wel een *Narcissus tazetta* en nog een klein paars bloeiend plantje.

Voor de lunch rijden we naar de taverna in het nabijgelegen Kerveli, want het schiet me opeens te binnen dat ik van Judith en Franz van de "dubbelmonarchie" gehoord had dat die in de winter op zondag open blijven. Dat klopt, we worden hartelijk ontvangen, en er staan zelfs muziekinstrumenten klaar maar vandaag wordt er blijkbaar niet gespeeld. We eten eens lekker maar ik maak wel een "note to myself" dat we niet meer de huiswijn moeten bestellen want die is niet lekker. Er staat in de koeling ook "gewone" retsina en Fokianos rosé, zien we, dus dat wordt het als we er een volgende keer zijn. We rijden terug naar huis waar we op het terras van de laatste zonnestrallen genieten.

Maandag is het zonnig maar met wat wind zodat het ideaal weer is om buiten aan de slag te gaan. Ik wijd de moestuin eens zeer grondig, dat neemt het grootste deel van de dag in beslag. Ik hoop dat ik in april dan niet zo'n wildernis hoef te rooien als vorig jaar.... Ook maak ik een holte in het afdak dicht met houtplamuur, daar waar de grote imitatie-wespen vorig jaar een nest gemaakt hadden. F. geeft het hek bij de oprit een nieuwe verfbeurt.

Oudejaarsdag begint met een stralende zon en geen wind. Ik begin de aanval op de ontspruitende paardebloemen en distels. Eerst rondom het zwembad. Ook snoei ik de stekelige kappertjesstruik naast de zonneboiler flink terug. Tegen lunchtijd komt er wat bewolking opzetten. Ik houd me binnen bezig met de oudejaarshapjes: zalmsalade, appelbeignets en bitterballen. Direkt na het frituren pakken we alles in de koelbox en rijden naar H., die de feestdagen bij haar hulp Amanda in Koumeika logeert. Amanda rijdt ons het laatste stukje voor, over een smal steil weggetje naar het hoogste punt van het dorp.

We praten weer eens lekker bij en eten ondertussen de meegebrachte hapjes op. Regelmatig komen er kinderen langs om een liedje te zingen en wat geld te vangen .... als dat ontvangen is stopt het zingen abrupt en rennen ze naar het volgende huis. We blijven een paar uurtjes en rijden dan terug. Amanda geeft ons wat koekjes op een mooi Kerstbordje en een setje Kerstboomhangers als kadootje mee ten afscheid.

Terug thuis kijken we tv. Om middernacht Griekse tijd wordt er in het toeristenplaatsje Votsalakia aan de overkant van de baai een enkele vuurpijl afgestoken. Het miezert een beetje, dus het heeft weinig zin om de sterretjes die ik nog had, aan te steken op het terras.

Als de oudejaarsconference van Theo Maassen is afgelopen is het bijna 1 uur en gaan we slapen.

Nieuwjaarsdag begint bewolkt maar zonder wind zodat ik het gebied rondom het terras paardebloem- en distel-vrij ga maken. Tegen het einde van de ochtend gaat het echter een beetje regenen zodat ik uitgebreid koffiedrink. De vlotter van de wc heeft als goed voornemen voor het nieuwe jaar om eens fijn te gaan lekken, dus daar kunnen we ons een poosje mee bezig houden. We krijgen het niet opgelost en rijden naar het huis van buren R. & D. om te kijken of die toepasselijker gereedschap hebben (nee dus). En passant checken we nog even of alles in het huis in orde is, evenals bij het huis van buren G. & D. (twee maal ja). Het blijft de middag droog zodat ik mijn klus rondom het terras af maak. Tegen de avond gaat het weer regenen.

's Nachts onweert en regent het heel hard. Omdat de wind nu uit het noorden komt, gaat tot ons ongenoegen nu ook het dak van de slaapkamer lekken. We manoeuvreren het bed min of meer uit de gevarenzone, maar door al het getik en geplok duurt het lang voordat ik weer in slaap val. Ik word dan ook pas laat wakker de volgende ochtend. Buiten is alles nat dus voor de verandering maar eens een kokoscake gebakken. Die lukt gelukkig uitstekend. Er valt nog steeds af en toe een klein buitje.

Ook vrijdag regent het - weliswaar niet echt hard - zodat ik niet verder kan met paardebloemen en distels uitsteken langs het pad naar de blokhut en op de oprit. We ruimen de Kerstspullen maar vast een beetje op en ik geef de frituurpan een grote schoonmaakbeurt. Naast lezen en Wordfeuden. Als ik 's middags een pot thee wil maken, is het gas op. We proberen de lege tank los te draaien, maar: drie keer is scheepsrecht. De bout zit muurvast, geen beweging in te krijgen. Na een half uur proberen rijd ik naar Thanassis, die meekomt met wat beter gereedschap en het uiteindelijk los krijgt.

De zaterdag piept de zon om 8 uur over de heuvels, en om half 9 ga ik van start om het onkruid langs het pad naar de blokhut en op de oprit te tackelen. Het is redelijk zwaar werk maar het heerlijke weer en het mooie uitzicht compenseren dat. F. ruimt ondertussen de kerstboom op. Om 5 uur, als de zon weer prachtig onder gaat, zit het karwei er op. Mijn spieren protesteren lichtelijk over hun overwerk.

Ook zondag is een stralende dag. Ik werp me op het laatste stuk van het pad achter de blokhut. Voor de lunch rijden we naar Ormos - nadat we de grote ton met kattenbrood van R. & D. bij Roula hebben afgegeven omdat hun katten daar schijnen te bivakkeren.

In Ormos worden we weer hartelijk ontvangen in het restaurant op de hoek. We babbelen met wat lokale mannen die ons vervolgens op een fles Fokianos rosé trakteren. Daarna worden we aangesproken door een man, die bij nadere kennismaking Michalis Folas uit Vathi blijkt te zijn. Hij is het die met professor Düll dat kleine plantenboekje heeft uitgegeven. E. en ik zijn in juni bij zijn kantoor langsgegaan, en 's avonds hebben we toen met zijn allen, inclusief Düll en zijn vrouw, gedineerd bij Manolis, de broer van Michalis in zijn restaurant in Agios Konstantinos. Michalis vertelt dat Düll longontsteking heeft gehad en dat hij nog erg zwak is. Dat verklaart dan ook waarom we nog niets op de in november verstuurde brief met gedroogde *Narcissus serotinus* en verzoek om de DVD met plantenfoto's hebben gehoord.

Als we terug rijden zien we dat Aris en Thanassis bezig zijn om het hek rond de varkens- en schapenweide te repareren. We zeggen ze gedag en benadrukken nogmaals de noodzaak om de papieren van ons huis zsm aan de advocaat te leveren voor de overschakeling op

huishoud-stroom. Spider en Mythos, 2 van de katten van R & D, komen even kijken. Zo te zien bivakkeren ze bij de varkens- en schapenstallen.

's Middags werk ik nog wat verder en voltooi het pad zo goed en zo kwaad als het gaat. Als de zon ondergaat beginnen we met binnenruimen en na een korte nacht rijden we vroeg in de volgende morgen naar het vliegveld. De zon komt rood op uit de zee schuin achter Turkije als we Samos voor (hopelijk niet meer dan) 3 maanden achter ons laten.

Ondertussen

De nieuwe burens achter ons gaat niet door - het blijkt dat het stuk te klein/te steil is om op te mogen bouwen. Afijn, wel lekker rustig. We krijgen ook antwoord van Düll, hij stuurt ons een CD met al zijn plantenfoto's. Via de media vernemen we dat het reizen naar Griekenland behoorlijk in de lift zit, er wordt gesproken over 30% meer boekingen. In de Margriet staat zelfs een speciale reis voor de lezers naar Samos. Ook komen er rechtstreekse charters vanuit het Zweedse Göteborg en het Deense Aarhus naar Samos. Via FaceBook vernemen we dat Thanassis zijn taverna Bella Vista in Pevkos weer open gaat doen. Hij is ook bezig een huis te bouwen onder R. en D., bovenin de moestuin. Maar veel verder dan een groot hek en een fundament komt het voorlopig niet, zien we op foto's die D. en L. sturen. Ook op FB zien we dat Manolis druk aan het verbouwen is aan zijn Kalokairi Bar in Pythagorion - hij schuift een stuk op naar de hoek van de hoofdstraat zodat hij nu strategisch recht tegenover zijn concurrent op de andere hoek van de hoofdstraat zit.

April 2014

We hebben groen licht gekregen om te vertrekken en zodoende treinen we na een vroeg voorjaar, op een regenachtige avond begin april, zoals gepland, naar Schiphol. Dit keer met een omweggetje via Den Haag, want rond Den Bosch wordt aan het spoor gewerkt.

Op Schiphol heeft Transavia weer eens een verrassing voor ons in petto: de maximale maten van de handbagage zijn verkleind per 1 april, zodat ik mijn vorig jaar gekochte lichtgewicht handkoffertje alsnog met de ruimbagage moet meegeven ..... Na nog enig geharrewar over veranderde bagage-regels en tot tweemaal toe krijsende babies komen we aan op Samos. Wel nadat we nog gesproken hebben met een man van het eiland, die al heel lang in Nederland woont. Hij vertelt ons o.a. dat het restaurantje in Pnaka weer open gaat, de zoon gaat het proberen. De auto start vlotjes - wel is de hoes van het reservewiel gestolen!! We rijden naar de Cash & Carry en de Lidl voor boodschappen en komen om 8 uur 's avonds bij ons huis aan. We doen de luiken open; F. is doodmoe van de reis en gaat meteen slapen. Ik ben over mijn vermoeidheid heen en ruim alle boodschappen en de bagage op voor ik naar bed ga.

De volgende morgen word ik wel laat wakker. Blacky meldt zich voor een bakje kattenbrood. Het is bewolkt zodat ik binnen maar eens een paar wassen draai van de afdekdoeken en een grote stofzuigbeurt doe. De volgende dag, vrijdag, is het stralend weer zodat de foulards van het bankje en de fauteuiltjes aan de beurt zijn; die laat ik buiten in de zon drogen. Ook zaai ik kruiden, courgettes en meloenen in bakjes. En er is zelfs nog tijd om in het orchideeënweitje onder de oude olijfbom langs de weg naar Hugo nog wat Samiotische orchideeën te fotograferen. Ik tel er in totaal 7 planten.

Zaterdag gaan we eerst langs het ziekenhuis in Vathy want door het catheteriseren op vliegvelden heeft F. een lichte blaasontsteking opgelopen. Het is even zoeken voor we de goede afdeling gevonden hebben maar dan worden we deskundig geholpen in half-Grieks half Engels. In het centrum van de stad halen we een antibiotica-kuur op en rijden daarna naar Pythagorion. Daar bewonderen we het nieuwe grote terras van de Kalokairo-bar van Effi en Manolis en na een bakje cappucino met appeltaart halen we onze burens R. en D. op van het vliegveld. Als we door Koumeika rijden zien we dat er een nieuwe taverna open is, niet die naast Maraki maar aan de overkant van de straat naast de parking. Maraki zelf loopt ondertussen alweer driftig rond bij haar taverna met haar onafscheidelijke kruk onder de oksel.

In de boomgaard van Stamatis en Aprhodite naast ons wordt ondertussen druk gesnoeid en verbrand zodat de rookwolken over ons terras trekken. Stamatis verontschuldigt zich ervoor, en ik vraag meteen of de mannen (Albanese Viktor en zoon) ook bij ons langs kunnen komen om het onkruid te snoeien. Morgenmiddag, zeggen ze toe. F. denkt nog even dat ze onze waterleiding doorgeknipt hebben maar het blijkt een algemene storing als ik de burgemeester bel.

’s Avonds gaan we met R. en D. uit eten. In Ormos is het restaurantje op de hoek echter aan het verbouwen (morgen klaar!) zodat we doorrijden naar Chrisopetro aan het begin van Votsalakia. Dat is wel open en tot onze aangename verrassing is de kok aan het experimenteren geslagen met nieuwe gerechten. Lamstongetjes in tomatensaus en varkensvlees met gember .... heerlijk. De viskoekjes met verse koriander waren helaas niet voorradig.

Zondag begin ik het onkruid in de moestuin te wieden. Ik ontdek ertussen uitgezaaide rucola en koriander; makkelijk! Ik ben er zo de hele dag mee bezig en zaai ook diverse groenten en afrikaantjes in de volle grond. De mannen van het snoeiwerk laten zich niet zien. Tegen de avond zijn ook burens K. en J. gearriveerd en na een opfrisbeurt rijden we met zijn zessen naar Ormos om het verbouwde restaurant eens te testen. Daar bleek weer eens dat „morgen klaar” een rekbaar begrip is maar ze voorzien ons toch van een smakelijke maaltijd.

’s Maandags komt ook Tabby weer langs, hij is afgevallen maar niet mager geworden. Ik bel Viktor maar eens even en hij belooft dezelfde dag nog langs te komen. Ook bel ik kleinzoon Dimitris van Maraki om het probleem met het toilet op te lossen (en dan ook maar gelijk de boiler te ontkalken). Het is mooi weer zodat ik geen zin heb om te poetsen maar ga wandelen om nog wat orchideeën te scoren. Ik loop eerst naar boven richting C. en R. waar ik onder de oude olijfboom de Samiotische orchidee weer aantref. Maar ook bij de ingang van de weg van het oude knorrige mannetje staat er een. Ik vind ook de harlekijn-orchissen terug maar die zijn al bijna uitgebloeid. Ik loop de weg achter C. en R. af maar daar zijn de Samiotische orchideeën onder de dennenbomen verdwenen. Ik vermoed dat de dragline die even verderop een hele wei vol orchideeën heeft omgeploegd daar ook grof overheen is gereden.

Dan rijd ik met de auto naar de landweg tussen Pevkos en Balos waar ik uitgebloeide Samiotische orchideeën vind maar ook nog minuscuul kleine gele orchideetjes die nog wel in bloei staan (*Ophrys lutea* ss. *minor* vind ik later in mijn boek). Viktor meld zich inmiddels en gaat samen met zijn zoon driftig aan de slag. Natuurlijk begrijpt hij me verkeerd en worden de orchideeën op het erf deskundig onthoofd. Ik weet die bij het slaapkamerraam te redden maar dat is alleen omdat de auto daar in de weg staat voor het snoeien.

Dinsdag rijden we naar Karlovassi voor diverse zaken. Eerst verf kopen bij Sirotis waar Amsterdamse vriend J. van Makoula van de cocktailbar uit Balos in vloeiend Grieks uitlegt wat we nodig hebben. Dan naar kapper Maria waar F. en ik na buurvrouw D. geknipt worden. Dan wat boodschapjes en tot slot loop ik langs de advocaat waar zowaar de bouwplannen van ons huis, na 2 jaar vragen aan Thanassis en familie, afgeleverd zijn. Zo kunnen we nu eindelijk verder met de aanvraag voor de „gewone” elektriciteit in plaats van de „bouw”-elektriciteit die van de zomer definitief ophoudt. Terug bij ons huis veeg ik het zwembad eens aan en tot mijn schrik zie ik dat wij ook te lijden hebben van blaasjes onder de 2e verlaag en holle plekken. Na overleg met R. besluiten we dat ook hier stucadoor Giannis, de man van Amanda, maar eens naar moet komen kijken om te zien wat er moet gebeuren. We druppelen Tabby met vlooienmiddel en kamillethee tegen de soepogen. Blacky laat zich (nog) niet echt vastpakken zodat we op de gok maar een pipetje vlooindruppels op zijn vacht leegmaken.

Woensdags maken we een uitstap. Eerst naar het postkantoor in Pyrgos (vinden we ook eens waar dat is) om door te geven dat onze post voortaan naar de taverna van Maraki in Koumeika gestuurd moet worden. Dan door naar de Karvounis, de top van de Ampelosberg. Het is koud maar ik fotografeer naar hartelust nieuwe orchideeën en andere planten. We houden op de terugweg een stop bij onze garage waar we een nieuwe hoes voor het reservewiel aanschaffen - ik zie een mogelijkheid om daar een ketting met hangslot aan te bevestigen. Ook gaan we even kijken R. in Koumaradei en bij R. en D. die zelf de toplaag uit hun zwembad aan het hakken zijn - dat gaat ons nooit lukken met zo'n zware handklopper. Donderdags gaan we weer langs het ziekenhuis voor de resultaten van de kweek en na weer enig zoekwerk en gewacht komen we na 2 uur weer buiten met een vervolgrecept dat we bij de NL apothekersvrouw in Kokkari omwisselen voor de medicijnen. Daarna rijden we naar de Bournias-berg waar we ook nog wat speciale orchideeën aantreffen. 's Avonds gaat het regenen - vooral in de slaapkamer lekt het. Amsterdamse J. zou hier ook eens naar komen kijken - volgens R. uit Koumaradei komt het omdat de daken hier vaak niet schuin genoeg gebouwd worden en het water dan aan de onderkant van de pannen blijft hangen.

Dimitris de loodgieter komt langs en repareert provisorisch het toilet - dat helaas na 3x doortrekken weer gaat lekken. Volgens mij moet er gewoon een nieuwe vlotter in. Hij belooft na de Pasen langs te komen om de boiler mee te nemen voor een grote servicebeurt.

Vrijdag blijven we lekker thuis en genieten volop van de zon op het terras. Ook vrijdagnacht regent het, maar daarna zou het volgens de weerberichten voorlopig droog blijven.

Zaterdag is het droog en zonnig maar nog een beetje fris zodat het prima weer is om in de tuin te werken. Ik vind in de kast een snoeischaar met uittrekbare armen zodat ik nog wat extra distels en paardebloemen kan wieden; ook de opgeschoten johannisbroodbomen worden gekortwiekt. Zwaar werk, dat wel, zodat ik na het avondeten wat rust op bed totdat burens R. en D. ons om half 11 op komen halen voor de Paas-nachtmis in Skouraiika. We komen nu eindelijk eens ik keer in de grote kerk daar, en het zit propvol met bekenden. Ook Thanassis en Roula zowaar, die heb ik nog nooit bij een religieus feest gezien. Jaja, de verkiezingstijd nadert ..... (het is vervroegd van november naar 18 mei, F. valt nu net buiten de boot omdat hij dan nog net niet 5 jaar hier gevestigd is) ... Overigens is er in de kerk nog een mannen-gedeelte en een vrouwen-gedeelte .... De mis bestaat weer uit een heleboel gezang van de oudere mannen. Uiteindelijk mogen we via de pope een kaarsje aansteken en

dan gaat het buiten nog even verder onder begeleiding van ontzettend hard knallend vuurwerk. Uiteindelijk om middernacht is het gedaan en is de traditie dat de kaars brandend tot aan huis gedragen moet worden. Wij proberen het tot aan de auto vol te houden; sommige dorpelingen hebben een soort stormlampje met de kaars aangestoken, dat is makkelijker tegen de wind. We rijden naar Amanda waar we uitgenodigd zijn voor een lichte maaltijd. Haar man Giannis, zoon Diamantis, schoondochter Maria, kleindochter Nefelis en een neefje zijn er ook, zodat we uiteindelijk inclusief H. met zijn 11'en het glas heffen. Fried krijgt nog speciaal een bord margaritsa-soep, goed voor zijn „systeem”, zegt Amanda. Om 3 uur vallen we in bed.

Paaszondag rijden we met de 6 leden van de para naar het Cypriotische restaurant Stella in Balos waar Kyriakos een Paasmaaltijd voor ons heeft bereid. We smullen van de heerlijke gerechten en komen pas thuis als de zon bijna achter de berg onder gaat.

Maandag komen Amsterdamse J, Giannis en buurman R. al vroeg kijken wat er in ons zwembad moet gebeuren. Het blijkt mee te vallen. Wel kunnen ze niet direct aan materiaal komen want vandaag is 2e Paasdag, morgen een feestdag in Karlovassi en woensdag St. Joris in Koumeika. Ik ga aan de slag met het wandelpad achter de blokhut. Daar ga ik dinsdags mee verder; het wordt leuk al zeg ik het zelf. Het is echter plotseling zomer geworden zodat het tijd is om zonnebrandcreme te gaan gebruiken - ik vergeet mijn oren in te smeren constateer ik later pijnlijk als ik een hete douche neem om de vermoeide spieren los te maken. Dinsdagavond hebben we een schaal- en schelpdierenavond bij het restaurant van Kyriakos. Hij heeft zowaar ook nog een aantal andere tafels bezet zodat we pas laat klaar zijn met de overheerlijke garnalen, mosselen en langoesten.

Woensdag is het alweer 2 weken geleden dat we aankwamen dus de hoogste tijd om de Lidl weer eens met een bezoek te vereren. Ze hebben zowaar witte asperges uit Kavala!! Verder kan het huis ook weer eens een schoonmaakbeurt gebruiken. We smullen 's avonds van de asperges. Donderdagochtend rijden we naar Koumeika want we hadden van Amanda's Giannis vernomen dat - o vooruitgang - er postbusjes beschikbaar worden gesteld. Via de hulp van Maraki worden we achterom in het dorps huis in een wachtkamer gezet - we moeten op onze beurt wachten want de dokter houdt spreekuur in hetzelfde bureau. Ene Christos die goed Engels spreekt noteert onze gegevens en morgen kunnen we de sleutel komen afhalen. Ik loop ook even met onze buurman R. mee want die is morgen weer terug naar België zodat ik zijn sleutel zal ophalen. We drinken koffie bij Maraki - ook wij moeten het grote litteken op haar knie aanschouwen - en babbelen wat met Aris en zijn zoon Remos. Verder houd ik me de rest van de dag bezig met het onkruid wieden van het tuinpad. Ook komt Dimitris langs om de boiler op te halen voor een ontkalk-beurt en doet hij nog eens een poging om de lekkende vlotter goed te krijgen. 'sAvonds eten wij bij bureu K. en J. een soort afscheidsetentje voor R. en D. K. heeft heerlijk Thais gekookt en ik heb appeltaart voor toe gebakken. Nokkievol keren we naar huis terug.

Vrijdag arriveert Amsterdamse J. bijtijds om de losse verflaag van ons zwembad te verwijderen. Hij is daar de hele ochtend mee bezig met een hogedruk-reiniger. De nieuwe infrarood camera heeft vannacht een steenmarter gefotografeerd, na de lokale katten, een hond en een muis. Hij staat er mooi op. Ik rijd naar Koumeika voor de sleutels van de postbusjes maar de wachtkamer is gesloten. Via-via kom ik bij een man terecht die een lijst heeft waar onze namen op staan. Een andere man heeft een zak met sleutels. Maar, ik kan de sleutels pas om 12 uur ophalen in een ander kantoortje naast het pleintje. Zo gezegd zo

gedaan en inderdaad krijgen we dan de beschikking over een postbusje op A4-formaat, 6 cm hoog..

Ik ga nog verder met het onkruid-wieden van het tuinpad maar de grond wordt te droog zodat ik alleen maar blaadjes aftrek en niet de wortels te pakken krijg. Ik stop er na een paar uur mee, zondag wordt weer wat regen verwacht. Dimitris en zijn vader brengen de zonneboiler terug en installeren een nieuwe vlotter in de wc.

Zaterdags komt J. het zwembad verder reinigen. Het blijkt dat de tweede laag verder loslaat, zodat we besluiten dit jaar maar een paar plekje bij te werken en dan volgend jaar de hele oude laag eraf. Ik besluit de ramen en luiken aan de buitenkant eens een grote afstof-beurt te geven. Ook het zaaigoed moet uitgedund worden.

De laatste zondag van de maand april begint bewolkt. Ik ga grind scheppen voor het tuinpad van de hoop op de draaiplek boven aan de weg, een restant van de constructie van ons zwembad destijds. Het meeste blijkt echter hard geworden beton te zijn zodat ik minder verzamel dan ik had gehoopt. Toch kan ik nog weer zo'n 20 meter van het tuinpad begrinden. 's Avonds gaat het regenen, de lekkages vallen dit keer mee.

Maandags rijden we in nog wat regen weer naar het ziekenhuis, waar we na ruim een uur wachten binnen 5 minuten weer buiten staan met de opdracht om over een week urine in te leveren voor een controle. Wel heb ik nog een of andere snelle Athener in het Grieks te verstaan gegeven dat hij niet moest voordringen; he was not amused. Onderweg doen we nog wat boodschapjes. Terug thuis is het droog maar winderig. Ik begin het jeu-de-boules terrein onkruid-vrij te maken. 's Avonds eten we voor de eerste keer bij Themo in Balos (lamskoteletjes!) met burens K. en J. en ook G. en D. die vandaag zijn aangekomen. We zitten binnen, buiten is het fris door de wind.

Dinsdags schijnt de zon dus weer verder met onkruid wieden! Woensdag regent het dus een dag voor binnenklusjes.

Mei 2014

1 Mei (Πρωτημáιο) is een feestdag in Griekenland: Dag van de Arbeid, geboortedag van Demeter, godin van de vruchtbaarheid en de landbouw, en ook opening van het toeristenseizoen. Ik hang ter ere van Demeter de (kunststof) bloemenkrans boven de buitendeur. We zien ook dat mensen een boeketje bloemen op de neus van de auto hebben vastgemaakt; moeten we toch ook eens doen! We gaan lunchen bij Themo in Balos waar het afgeladen vol zit. Iedereen wenst elkaar Καλό μήνα, „Goede maand” letterlijk. 's Middags haal ik het laatste onkruid weg op de petanque-baan (jeu-de-boules-veld) en 's avonds kletsen we wat bij bij K. en J. waar burens G. en D. ook zijn.

Vrijdags is het 's morgens wat bewolkt. Als ik de voordeur open doe glipt de eerste schorpioen van het seizoen naar binnen samen met kat Tabby. Tabby zet ik weer buiten en de schorpioen help ik naar een andere wereld. Ik werk nog wat aan het tuinpad en 's middags ga ik met J. een rondje wandelen. Daar mijn conditie slecht is wordt het een klein rondje.

Zaterdagavond gaan we met G. en D. weer eens souvlaki'tjes eten in de taverna bij moeder en zoon in Skouraiika. Het is een hartelijk weerzien maar er is weinig volk in de zaak. Op de terugweg kunnen we net een vette haas ontwijken.

Zondag is het bewolkt met af en toe een drupje; we houden een luiër-dag. 's Maandags melden we ons weer bij het ziekenhuis met een potje controle-urine; daarna doen we boodschappen bij de Lidl omdat we daar toch in de buurt zijn. Dinsdag en woensdag ga ik aan het tuinpad verder. Het is droog zodat de kale plekken in het zwembad eindelijk ook geveerd kunnen worden. Het waait hard maar het is wel zonnig ofschoon de temperaturen redelijk laag zijn voor begin mei (net boven de 20 graden in de zon; 's avonds fris). Woensdag gaan we bij Themo eten om te vieren dat burens H. en J. inmiddels ook gearriveerd zijn. Themo is blij dat we bij hem zijn en niet bij Bella Vista en trakteert ons op drankjes. Donderdag gaan we zelf de uitslag van de urine-kweek halen en melden ons daarna bij de uroloog. Hij werpt een blik op het papier en verklaart F. dan genezen. 's Middags voltooi ik het tuinpad; het olijvenboomgaardje erachter is een project voor volgend jaar.

Vrijdags is het weer bewolkt maar droog. Het zwembad kan gevuld worden en ik maak het filter eens goed schoon. Architect Makris komt langs voor het papierwerk rond het huis; gelukkig samen met zijn vrouw die goed Engels spreekt. Hij meet alles op inclusief de blokhut en we spreken het plan van aanpak verder door. Zaterdag is het koud, maar 17 graden, dus we doen binnen het een en ander. Het regent ook af en toe. Het zwembad vult zich gestaag maar ik ben bang dat het nog lang duurt voor het water op temperatuur is. Ik haal wat rekeningen op bij Thanassis en kijk eens in de postbusjes in Koumeika. Bij ons ligt er zowaar een ansichtkaart van R. en D. uit Athene in, bij R. en D. zelf een verkeerd afgeleverde rekening. Ik breng die naar Maraki in de taverne die eens even flink moppert op de postbode die het in het verkeerde postbusje heeft gedaan. Zondag zit er een grote zwarte harige spin van wel 7 cm op de muur van het huis; de kat loopt er met een eerbiedige boog omheen. De spin gaat dreigend op zijn achterpoten staan als Tabby er nog eens langs loopt. Het is een koepelspin, vinden we op internet, die zijn vrij ongevaarlijk als je ze met rust laat. Het is de laatste dag van burens K. en J. dus gaan we voor het afscheid weer bij Stella in Balos eten; Kyriakos heeft weer lekker gekookt.

Maandag is het weer wat zonniger en warmer. We rijden naar de Lidl waar het Franse week is. Helaas zijn de Franse kazen niet binnen gekomen; wel kopen we een paar flessen Cotes du Rhone. Na tanken en nog wat boodschappen drinken we bij koffie bij E. en R. in Koumaradei. E. is net aangekomen met de hond; we maken plannen voor wat jeep-safaris. Daarna eten we in Pythagorion bij Ambrosia, ik weer een lekkere lamsspies. Dan is het tijd om Zwitserse burens C. en R. van het vliegveld op te halen. Al bijkletsend rijden we terug naar Skouraiika.

Dinsdag beginnen we met een kleine slang van het terras te verwijderen, de eerste dit jaar. het is dezelfde soort als verleden jaar, de agressieve maar voor mensen ongevaarlijke katslang. De kat zelf trekt zich er echter niks van aan en lebbert rustig uit de gieter die er naast staat. Daarna gaan we bij het kantoor van Makris in Karlovassi langs die op de computer on line alle papierwerk voor het huis in orde maakt. De blokhut laten we buiten de vergunning vallen omdat dat om een of andere duistere reden een exorbitant hoog bedrag vraagt, we zouden het nu alleen af moeten breken bij een verkoop ..... Nadat we op het gemeentehuis onze handtekeningen voor een volmacht hebben gevalideerd zijn we klaar en lopen we naar de oude plateia om koffie te drinken. Daar lopen we ongeveer alle burens tegen het lijf en na een paar consumpties besluiten we om met ze mee te gaan eten in het kleine restaurantje in de straat van de advocaat.

Woensdag is schoonmaakdag. Donderdagmiddag verzamelen de aanwezige leden van de para zich bij ons pétanque-veld waar er een partijtje gespeeld wordt. De mannen winnen dit keer ruimschoots. Ook Tabby komt er weer gezellig bij zitten. Na afloop zakken we af naar het huis en eten we op het terras de door iedereen meegebrachte gerechten op.

Vrijdagochtend zien we tegen half 10 het vliegtuig van Transavia overvliegen dat F.'s oude studiegenoot T. en zijn vrouw E. naar Samos brengt voor een weekje vakantie. We rijden om 5 uur naar ze toe, ze zitten in een hotel in Votsalakia waar ze hopelijk de gemiste nachtrust ,s middags eerst hebben kunnen inhalen.

Die week maken we veel uitstappen. We houden een picknick op het bergweetje van de Karvounis dat een maand geleden vol stond met aapjesorchissen, Nu wemelt het er van de pyramide-orchideeën (hondskruid). Onderweg komen we twee doodgereden steenmarters tegen, plus een vrolijk rondkruipende schildpad. Die zetten we maar veilig weg in een boomgaard. H. viert haar verjaardag dus ter ere daarvan gaan we nog eens een keer extra uit eten bij Themo in Balos. Daar horen we ook dat Kostas afgelopen zondag herkozen is als „dorpsburgemeester”, Takis is als 2e geëindigd. Thanassis heeft het niet gered als gouverneur van de provincie Noord-Egeïsche eilanden, wel is er een mevrouw van zijn partij als 1e geëindigd. Daar ze echter niet het minimum vereiste van 50% van de stemmen heeft gehaald is er komende zondag een 2e stemronde tussen de twee hoogst geëindigde kandidaten. Dat geldt trouwens ook voor de burgemeester van heel Samos.

Het weer stijgt van lieverlee naar zomerse waarden zodat we T. en E. kunnen overhalen om een fotoshoot in ons zwembad te doen, voor onze verzameling. Als ze terugkeren naar Nederland is het zodanig warm dat we op het midden van de dag de luiken sluiten. Het water van het zwembad is na een paar dagen opgewarmd tot 26° C zodat ik eens lekker ga zwemmen.

We hebben ondertussen met groeiende zorg aangezien hoe een paar olijfbomen staan te verpieteren. Vorig jaar begon er eentje bruine blaadjes te krijgen, en dit jaar begint een tweede ernaast ook hetzelfde verschijnsel te vertonen. We willen voorkomen dat het naar de olijfbomen van de buren overspringt want die persen er olie van. We doen hier en daar navraag en uiteindelijk blijkt het een schimmel te zijn, Verticillum nogwat, die in de grond voorkomt bij slechte afwatering (?) en dan via de houtvaten de bomen infecteert. Amsterdamse J. komt de bomen omzagen, en hij zal ene Taki uit Koumeika langsturen om de stronk en wortels er uit te halen met een graafmachine. Daarna moeten we de grond steriliseren door een hitte-behandeling. (Worteldoek er op leggen en de hele zomer door de zon laten verhitten).

Achter het huis ruikt het een beetje naar gas, we vermoeden dat de slang tussen de gasfles buiten en het gasfornuis binnen na 5 jaar in weer en wind poreus begint te worden. We kopen een nieuwe en monteren die, maar het blijft naar gas ruiken. Na controle met wat zeepsop blijkt dat het regelventiel niet goed op de gasfles is aangesloten vorige keer. Enfin, weer wat geleerd. De gasfles is wel een paar dagen later leeg door al dat lekken - normaal doen we er een heel seizoen mee. Gelukkig hebben we er altijd eentje in reserve.

Met buren C. en R. en ook E. uit Koumaradei maken we eens een grote tour rond de Ampelos en omliggend gebied. We zijn vroeg bovenop de Karvounis bij het kerkje, waar ik wat geknor van een wild zwijn (?) hoor. Ik loop er naar toe maar er is niets meer te zien. We rijden verder, over nieuwe routes, erg leuk om die paden eens te betreden. Tot slot zien we

nog een groepje mooie paarse orchideeën die we nog niet in de (foto-)verzameling hadden. Ik ben bijna de hele volgende dag bezig om de namen bij de nieuw ontdekte plantensoorten te zoeken, maar dat is niet erg omdat het net een dagje wat bewolkter is met een wat regen, net genoeg voor de plantjes in de moestuin.

We beëindigen de meimaand door met burens H. en J. souvlaki'tjes te gaan eten bij burgemeester Kostas in zijn taverne in Skouraiika.

Juni 2014

De junimaand begint met een paar dagen met kleine onweers- en regenbuitjes en wind. Niet koud, maar echt warm is het ook niet. Tijd om weer eens wat in de tuin te doen. Buurvrouw R. gaat weg en laat een partij stekjes achter voor mij en buurvrouw J. Die moeten verder verzorgd worden.

Tuinieren hier in dit klimaat is een kwestie van alles uitproberen en leren van de ervaringen. Zo is het relatief koud geweest in het voorjaar, en dat maakt dat het zaaigoed langzaam groeit. Als het dan een paar dagen heet is, lijkt het wel of ze er van schrikken en in elkaar schrompelen. Ik neem me voor om volgend jaar maar meteen te beginnen met plantjes uit de lokale tuincentra hier, behalve natuurlijk wat hier niet gangbaar is (radijs, paksoi en koolrabi). En ieder jaar vers zaad meenemen, want als je restjes van het vorig jaar gebruikt is de kiemkracht stukken minder. De aardbeien komen nu pas goed op gang, en ik pluk de eerste (kleine) artisjokken voor ze opengaan van de plant die heeft overwinterd.

Wat het wel goed doet hier zijn de vetplanten en de stekken van cactussen die langs de weg zijn vergaard. Ook heb ik samen met buurvrouw R. een afgedankte ficus elastica gestekt, en daar is toch minstens de helft van de stekjes van aangeslagen. Buurman R. heeft er ook een gekregen. De mijne heb ik vorig jaar in de moestuin gezet, maar de bladeren zijn me te lichtgroen naar mijn zin. Overleg met buurvrouw R. levert op dat hij waarschijnlijk liever potaarde heeft dan de kale leem. Dus dat maar er omheen gestort. De schijfcaactus heb ik vorige maand in de volle grond bij de blokhut gezet en die bedankt me door wat nieuwe bladeren te vormen.

Uit België heeft buurman R. wat vaste Vietnamese koriander-plantjes meegenomen, maar die blijken noch tegen de zon noch tegen de hitte te kunnen. Ik zet ze maar achter de droogmolen op het koelste plekje buiten. Waarschijnlijk groeien ze in Vietnam hoog in de bergen onder bomen ofzo .... De rozemarijn hier heeft het opgegeven toen ik hem verplante, hij werd te groot. Enfin, ik moet opnieuw kopstekken (bij buurvrouw R.) nemen, lees ik op internet. Ook het Samos-bonenkruid en de oregano moet je zo stekken. Borage uit zaad. Ondertussen heb ik in mijn vaste „kruidentuin” tijm, munt, Chinese bieslook, marjoraan en basilicum staan, rucola en koriander zaaien zichzelf uit.

Buurvrouw R. heeft ook zaad van allium nigrum, de grote wilde paarse sierui, verzameld en uitgezet en dat schijnt goed te gaan. Wil ik ook doen. Met de stokroos is dat uiteindelijk ook gelukt, met de jeneverbes en de hazelnoot (nog) niet. Met de zee-ui is het wachten of hij dit jaar gaat bloeien.

We rijden een van de eerste dagen van juni naar Marathokampos, waar F. zijn vestigingsbewijs wil laten verlengen, want die zou maar voor 5 jaar geldig zijn. Maar op het politiebureau wordt ons verteld dat dat niet meer hoeft, het is nu voor altijd geldig (er staat geen einddatum op). Vreemd vindt men het dat ik een eigen vestigingsbewijs wil. Ik kan altijd die van F. gebruiken, zegt men, als ik weduwe zou worden. Dat ik mijn eigen

achternaam in mijn paspoort heb staan komt niet bij de politieman op. Omdat ik dan ook bij de aanvraag een Griekse bankrekening - met mijn naam als eerste erop - met voldoende saldo moet kunnen overleggen, laat ik het maar zitten.

We vertrekken de vrijdag voor Pinksteren rond de middag naar de haven van Karlovassi, voor een lang weekend Ikaria. Na instructies aan H. en J. voor poezen, planten en het zwembad, nadat we de katten bij C. en R. gevoerd hebben (ze hadden het deksel van de trommel af weten te peuteren en al een groot deel van de voorraad opgegeten) en nadat we de vorderingen aan het zwembad van R. en D. aanschouwd hebben (geen). Als we kaartjes kopen vernemen we dat de boot terug op maandag pas aan het eind van de middag vertrekt in plaats van 8 uur 's morgens vanwege 2e Pinksterdag (stond nadrukkelijk niet op internet) zodat we alsnog besluiten dan maar de grote veerboot uit Athene terug te nemen, die vertrekt eerder (ofschoon wel vanuit Evidilos). Dat blijkt achteraf misschien wel beter, want ofschoon het minder hard waait dan de dag ervoor gaat de kleine veerboot naar Agios Kyrikos flink tekeer. Samen met de benauwd warme lounge waarin we zitten en de straffe cappuccino die ik nog in de haven geconsumeerd heb, word ik zowaar lichtjes zeeziek. Maar het gaat voorbij en met een half uurtje vertraging leggen we aan. Na even de weg vragen komen we na een klein wandelingetje aan bij ons via internet gereserveerde hotel. Daar rusten we wat en lopen weer terug naar de haven voor het avondeten - de autoverhuurbedrijfjes zijn inmiddels dicht. Ikaria is een stuk slaperiger dan Samos - veel van wat er op de menukaart staat is er (nog) niet, het toeristenseizoen is hier duidelijk nog niet begonnen. Afgezien van 2 andere NL waren we dan ook de enige toeristen op de veerboot.

Aan het begin van de avond is het wat harder gaan waaien, maar het neemt weer af. We nemen een slaapmutsje in Akti's Bar gelegen op een rotspuntje met een grote glazen wand die uitzicht geeft over de haven.

De volgende ochtend waait het nog maar het is behoorlijk warm. We ontbijten bijtijds aan de haven, ondanks dat de keuze beperkt is. Als we een auto willen gaan huren bij het enige zaakje dat al open is, krijgen we te horen dat die om 12 uur geleverd kan worden. We doden de tijd dus maar met het uitgebreid fotograferen van de mooie sculptuur van de vallende Icarus aan de haven en het bestuderen van de net aangeschafte wegenkaart en gids van Ikaria.

Het schakelen in een auto met versnellingen ben ik niet verleerd, wel is het weer even wennen hoe dit toe te passen in de bochtige steile wegen hier. We rijden in een sukkeldrafje over de oostkant van het eiland - veel minuscule zeer slaperige dorpjes - naar het noorden, af en toe stoppend bij een mooi uitzichtpunt (ook „onze” Kerkis met altijd een wolkje erom of erboven) en bij de enige kurkeik van Griekenland (zegt de gids) in Monokampi. We tanken ook maar vast en merken dat de benzine nog 10 cent duurder is dan op Samos.

Als we aan een verlate lunch (helaas nog geen geitenkoteletjes voorradig) in de tweede havenplaats Evidilos zitten, vaart de grote veerboot uit Athene/Piraeus binnen. Ofschoon die volgens mijn in Karlovassi opgehaalde dienstregeling helemaal niet op zaterdag gaat .... Enfin, zal wel het Pinksterweekend wezen. Het is dit jaar trouwens een redelijk nieuw schip van Hellenic Seaways, niet meer die ouwe roestbak Mytilini van Nell Lines.

De witte wijn van het huis smaakt naar aceton (net als in Kerveli), of mislukte sherry (zoals van G. en D.'s buurman Giorgos) maar goed, dan drinken we er niet teveel van.

Om even voor 4 rijden we weg, ongeveer gelijktijd met de veerboot die koers naar Karlovassi zet. We rijden dwars over het eiland tot zo'n 800 m hoogte terug naar Agios Kyriakos; er is een nieuw laatste stuk aangelegd. We rijden een paar keer verkeerd voor we het gevonden hebben, want de smalle doorgaande weg is soms niet van secundaire wegen te onderscheiden, en de bewegwijzering is minimaal. Om 6 uur zijn we weer terug in het hotel. Daar rusten we wat en gaan dan 's avonds nog een paar terrasjes doen. Ook kopen we een flesje zoete Ikariaanse rode wijn, port-achtig. Als we teruglopen is de wind weg en het is zowaar lichtjes benauwd zodat we de openslaande deuren van de kamer wijd open zetten (maar de venetiaanse blinden dicht).

1e Pinksterdag staan we verkwikt op en ontbijten op 't gemakje. Daarna stappen we in de auto en rijden naar Armenistis aan de noordwest-kant van het eiland. Het is prachtig weer. We drinken en internetten wat bij een cafeetje en slenteren dan naar restaurant Paschalia, ons aanbevolen door onze vroegere studiegenote Grieks, R., zelf half-Griekse. De vader staat in de keuken en de zoon doet de bediening - moeder zien we niet. We verorberen daar temidden van de Grieken een super-vers visje bij een glaasje lekkere huiswijn.

We rijden op t dooie gemakje via de oostelijke route terug naar het hotel, waar we wat rusten en daarna nog wat gaan drinken.

's Maandags, 2e Pinksterdag, slapen we uit en pakken we het koffertje in. Na een verlaat ontbijt rijden we naar Evidilos, waar we de auto achterlaten op het parkeerterrein bij de haven. Het is warm zodat we op een terrasje in de schaduw een frappé drinken. We lunchen daarna bij hetzelfde restaurantje als de vorige keer, waar het seizoen nu inmiddels wel begonnen is. F. geniet van een heerlijke spaghetti met seafood en ik ontleed 6 grote gegrilde scampi's. Enig minpuntje: ook de rode huiswijn is niet echt lekker.

De veerboot vertrekt prompt op tijd naar Karlovassi waar we na een uur en een kwartier varen aanleggen. Onze auto staat trouw op ons te wachten en na tanken en boodschappen in de Lidl (waar we J. en F. van de Dubbelmonarchie tegenkomen) rijden we naar huis. Tabby en Blackie staan ons al op te wachten. We pakken het hoognodige uit en genieten dan van de zwoele avond - het heeft eerder een beetje geregend aan deze kant van Samos.

We rusten wat uit en maken het huis schoon. Daarna maken we de blokhut in orde want onze Canadese vriend D. (die we kennen van de cruise rond Antarctica) komt een paar dagen naar Samos. Vrijdagsavonds halen we hem op van de veerboot uit Kusadasi in Turkije, die dikke vertraging heeft. Gelukkig kunnen we bij Themo in Balos nog terecht voor het avondeten. De volgende dag maken we een rondrit over het eiland. We rijden de Karvounis op, lunchen in Mytilini en rijden de kustroute terug via Spatharei na een snel bezoek aan Hera's tempel in Ireion. 's Avonds eten we bij Kyriakos' Cypriotisch restaurant. Zaterdagochtend rijden we naar Pythagorion, waar we rondkijken in het Archeologisch Museum en daarna een terrasje pikken aan de haven. Dan zetten we D. op het vliegtuig naar Thessaloniki. See Samos in 48 hours, typisch Amerikaans!

Ondertussen zijn de zomer en het WK Voetballen begonnen. We kijken op het gemakje wat wedstrijden. De Grieken spelen slecht, de NL tot onze stomme verbazing hun 1e wedstrijd heel goed.

Buren H. en J. keren kort terug naar België; we gaan ter afscheid eten in restaurant Mylos van Giannis in Balos, dat na 5 jaar weer open gaat. Op de terugweg krijgen we een jakhals vol in de koplampen van de auto te zien, mooi. Eerder deze week hadden we al een marter

gezien die over de weg rende, en een paar kleine uiltjes (beter gezegd: nachtzwaluwen) die op de weg zaten. Helaas allemaal wel te donker dan wel te snel voor m'n camera.

We doen rustig aan om aan het warme weer te wennen. Donderdags staat Giannis, de man van Amanda, voor onze deur en meldt dat hij zaterdag de scheuren in het cement rond het zwembad en het terras komt repareren. Hij staat die zaterdag al om half 8 aan het hek. Een lamp van het zwembad doet het niet meer; als we het dekplaatje open schroeven zien we dat we alleen maar bij de bedrading kunnen, niet bij de lamp. De bedrading is dik in orde, dus de lamp moeten we via de zwembadkant eruit halen als het water eruit is. Stom systeem, het is helemaal met siliconenkit afgedicht. Een lamp heeft toch een eindige levensduur? Tot onze stomme verbazing gaat de lamp echter na een paar dagen weer spontaan branden.

We kopen wat extra worteldoek en dekken de grond rond de stomp van de afgezaagde geïnfecteerde olijfboom af voor de zg. „hitte-sterilisatie” van de grond. Die Taki met de graafmachine is nog steeds niet langs geweest om de stompen eruit te halen, wellicht kent buurman R. hem (die komt zondag) want Amsterdamse J. is tot eind september naar NL vertrokken. R. kent hem echter niet maar heeft wel op een gegeven moment J. aan de telefoon die belooft desbetreffende Taki achter de vodden te zitten.

De auto krijgt een grote servicebeurt in de garage, de olie van de automaat moet vervangen worden. We laten het plan van met de eigen auto door West-Turkije rondtrekken definitief vallen als we van de inmiddels gearriveerde burens D. en L. horen hoe de Turkse douane hun auto binnenste buiten keerde. Bovendien is het transport van de auto op de veerboten ook niet echt goedkoop. We huren er wel een.

Inmiddels heeft zwervkat Blackie zich een plaatsje in de pikorde veroverd, hij is bijna al zijn vervulde vieze vacht kwijt. Tabby gedooft hem, wel wordt hij minstens een keer per dag op zijn plek gewezen (2e in rangorde). Als ik Blackie een keer aai wordt Tabby ontzettend jaloers en krijgt Blackie een extra snauw en grauw. Een paar dagen later zien we Blacky met een opgezwollen kop, hij heeft blijkbaar een infectie van een wond. Gelukkig trekt het na verloop van tijd weg.

Het postsysteem werkt nog niet echt goed; als ik een rondje maak langs postbus en Maraki eindig ik bij de taverna van Thanassis waar nog het grootste deel van de post is afgeleverd. Ook een onduidelijke brief die we aan de advocaat laten lezen: het is de teruggave van de dubbel betaalde wegenbelasting. We maken een volmacht zodat hij het in Vathi op kan gaan halen. Ook wordt er 2 keer gebeld van de DEH (elektriciteitsmaatschappij) wat ons postadres is voor een aangetekende brief. Uiteindelijk houden we het er maar op dat hij in het postkantoor van Marathokampos wordt afgeleverd. Dat geschiedt, en als we hem open maken blijkt het weer net zo'n zelfde brief te zijn als vorig jaar over de verlenging van de bouwstroom. Papakonstantinou ontfermt zich er over en zegt toe het samen met architect Makris te regelen.

Na een week van heet weer steekt de Meltemi zijn kop op. Vooral 's nachts gaat het heftig te keer. F. moet er uit om weggewaaiden stoeltjes en kussens te verzamelen. Maar ook de Meltemi gaat liggen en dan wordt het pas echt heet.

Ondertussen stijgt de voetbalkoorts ook. Zowel NL als België doen het goed en er wordt al driftig gespeculeerd over de Clash der Lage Landen. Maar als ze allebei worden uitgeschakeld verstomd het ook weer snel.

Ondertussen hernieuwen we de kennismaking met Vlaamse burens Y. en N. en hun tweelingdochters. Vorig jaar hadden we elkaar niet getroffen dus we hebben heel wat bij te praten. Y. stuurt nog een man langs die verstand heeft van zonnepanelen voor zwembadverwarming. Die raadt ons dat systeem echter af omdat je een vrij groot oppervlak aan zonnepanelen en een fikse investering nodig hebt. Hij heeft wel een alternatief van een energie-zuinige verwarmingspomp en belooft ons een offerte te sturen.

De laatste dag van ons driemaandse verblijf op Samos breekt aan en natuurlijk moet er ten afscheid een etentje gehouden worden. De *παρέα* is groot dit maal, we zijn met zijn dertien bij Kyriakos in restaurant Stella.

Augustus 2014

Ondanks dat we ons voor de derde keer hadden voorgenomen niet zo veel meer mee te slepen reizen we een paar dagen voor het begin van augustus wederom met 2 propvolle koffers naar Schiphol. Deels uit noodzaak maar deels ook omdat R. ons bedeed heeft met een uitgebreide set grote Duitse gründliche zonnecel-tuinlampen. Ondertussen hebben we ook de offerte voor de warmtepomp voor het zwembad binnen. Dat is een aardige prijs maar bovendien komt het er op neer dat je per maand al gauw €200 euro aan stroom nodig hebt om het zwembad te verwarmen, vind ik op het internet. Dat is toch wel fors. En doe-het-zelf zonnepanelen zijn alleen voor hele kleine zwembadjes. Wel is er voor een redelijke prijs een set grote zonlicht-doorlatende solar-ringen te koop, die je op het water legt en die dan als een soort broeikas fungeren. Enfin, misschien iets voor volgend seizoen.

Met een iPad vol met nieuwe boeken is het niet saai om te reizen of te wachten. Ware het het dat er weer een stremming is van de treinroute zodat we in Eindhoven toch nog een keer met de koffers de trap af moeten zeulen - de roltrap staat de andere kant op. Verder verloopt de reis spoedig. We doen boodschappen bij de Lidl en ruimen thuis alleen de gekoelde boodschappen op. Als ik de luiken van mijn kamer open doe vallen er twee flinke schorpioenen naar binnen. Eentje krijg ik te pakken, de ander schiet weg onder een kast. Ik kan hem niet vinden (ook als ik later de hele kamer grondig stofzuig komt hij niet tevoorschijn, pas als F. een keer 's nachts naar de wc gaat schuifelt hij stiekum door de gang). Enfin, we ploffen die eerste avond om half 9 neer bij Themis' restaurant in Balos waar H. en burens R. en D. al op ons wachten. Als we terug zijn bij ons huis staan Tabby en Blackie alweer te wachten op een avondsnaak.

We slapen eens goed uit en wijden ons de dagen daarop aan schoonmaken van huis en zwembad en installeren van de nieuwe tuinlampen. Een luxe-probleem echter, want buurman B. in Maastricht heeft de oude zodanig goed opgeknapt zodat zo'n 10 stuks ervan het ook weer doen. De zwembad-bollen van de Aldi doen het, op twee na, echter niet meer. In Karlovassi treffen we architect Makris in zijn kantoor net voor de vakantie begint. Hij verzekert ons dat de elektriciteit nu weer voor een jaar in orde is. We hadden ook al een mail van advocaat Papakonstantinou ontvangen daarover, die schiet echter op zijn fiets langs voor we hem kunnen bedanken. De papierwinkel voor ons huis is nog niet binnen, meldt Makris voorts. Daarna gaan we op het postkantoor de brandverzekering van het huis betalen en lopen even langs de verzekeringsagente om dat te melden. We rijden door naar Kampos Vourliotes om het verzekeringsbewijs voor de auto op te halen; en passant wordt weer eens het rubber van de achterste ruitwisser vervangen - dat was weer helemaal verkruid en ingedroogd. Ook gaan we een keer kennis maken met de nieuwe hond Elly van R. en D.

maar die wil niks van ons weten, doodsbang. Wat zal die al niet voor een leven achter de rug hebben voor dat ze uit het asiel opgehaald werd ...

We rijden op een dag naar Marathokampos met het nummer en de stand van de watermeter want we hadden van Y. en N. begrepen dat de rekening van het water apart betaald moet worden. We hebben echter nooit een rekening gezien - en we hebben nog steeds water - dus we proberen dit raadsel maar eens op te lossen. Na enig zoeken vinden we het Δημαρχείο (Gemeentehuis) waar Maki, de gemeentesecretaris die we van Koumeika kennen, wat zoekt in de computer maar niks kan vinden. Hij geeft ons een telefoonnummer van ene Manolis voor verdere informatie, maar ook die spreekt alleen maar Grieks, vernemen we. We besluiten burgemeester Kostas er maar eens naar te vragen. Wellicht is het een niet-geregistreerde watermeter die Thanassis eigenhandig heeft geplaatst toen hij nog burgemeester was ..... Als we zaterdagmiddag souvlaki'tjes gaan eten bij zijn taverna in Skouraiika belooft Kostas eens langs te komen om er naar te kijken.

Het is warm weer, met maximum van 35 graden in de schaduw. Het zwembad en soms een briesje brengen verkoeling. Eén dag vallen er zowaar een paar druppeltjes uit wat wolken. Ik installeer de nieuw genaaide afdekhoes voor de zonneboiler over het paneel en klap hem voor 1/4 open. Dat is genoeg om ons hartje zomer nog steeds van warm water te voorzien en stijgt de temperatuur van het water niet tot het kookpunt (hetgeen slecht is voor het apparaat vanwege de kalkafzetting).

5 augustus is het jaarlijkse feest in Koumeika. We hebben met zijn vijven een tafeltje op de plateia waar het bomvol is. Er zijn best wel veel jongelui gekomen, we denken dat die naar „huis” komen voor de zomervakantie. Giannis van Amanda helpt mee met souvlaki'tjes braden. Er wordt lustig gedanst op de live muziek; ook zijn er traditionele dansen in kostuum. Als om half 2 eindelijk de prijzen van de tombola worden afgeroepen blijkt dat we dit jaar allemaal wat hebben gewonnen.

Voor de zondagse lunch rijden we weer eens naar Chrisopetros vooraan in Votsalakia waar we een heerlijke vis verschalken. Elly, de hond van burens R. en D., gaat braaf mee achterin onze auto. Van lieverlee raakt ze aan ons gewend en is minder angstig.

We doen de rest van de week wat klusjes in en rond het huis en besluiten vrijdagmiddag naar Karlovassi te rijden voor wat boodschappen. Ervoor rijden we even langs burens R. en D om ze onze anti-wespen-spray te geven. Ik struikel als ik het terras opstap en zie tot mijn schrik dat ik een grote jaap heb ik mijn scheenbeen. Het lijkt wel of het opengesprongen is. Er is ook een spatader geraakt dus het bloedt best flink. Ik zie ook het bot zitten en realiseer me meteen dat het gehecht moet worden. Op mijn geroep komt iedereen na een poosje kijken; R. zet me in zijn auto en rijdt naar het kleine ziekenhuisje in Karlovassi. Daar kan ik meteen in de behandelkamer terecht en na even op de tanden bijten zitten er 5 klassieke hechtingen in de huid van mijn scheenbeen. Met een antibiotica-kuur keren we terug en zijn nog op tijd voor de lunch bij Kyriakos/Stella in Balos waar we hadden afgesproken met E. en wat vrienden van haar. We rijden daarna naar huis waar ik de rest van de middag met mijn been omhoog rust. Wonderwel doet het geen pijn als de verdoving is uitgewerkt. Maar voorlopig (weer) niet zwemmen!

Zaterdagmiddag gaan we souvlaki'tjes eten in de andere taverna in Skouraiika (die van moeder en zoon) en kletsen wat bij met Grieks-Amerikaanse Cindy uit Boston die er weer de hele zomer is. Zondagmiddag rijden we naar Pythagorion want toevallig waren we Monika tegengekomen in het postkantoor in Karlovassi en die had verteld dat er weer een volle

maan - concert was bij de tempel van Hera in Ireon. Maar eerst gaan we de door Sandy aanbevolen Sushi Bar Unan in het Doryssa Bay Hotel uitproberen. Dat bevalt zo goed dat we besluiten daar binnenkort nog een keer terug te komen. Het concert is weer leuk en na afloop drinken we nog wat in de hooggelegen Meteora Taverna terwijl we uitkijken over de vlakte en de baai van Pythagorion.

De volgende week doen we de uitgestelde boodschappen en verblijden hotel Princess Tia in Balos nog met een bezoekje om naar de live muziek te luisteren en bij te praten met H. en NewYorkse B. De House Party bij Esperos en het uienfeest (blèh) in Balos slaan we over. Na een week mag ik gelukkig weer zwemmen van de dokter. De hechtingen blijven nog even zitten.

De tweede helft van augustus begint met stevige wind. Enfin, dat maakt wel dat het niet zo heet is. Bij het ziekenhuisje in Karlovassi hoeven we maar iets meer dan een half uur te wachten voordat ik aan de beurt ben om mijn hechtingen te verwijderen. Terug thuis doen Tabby en Blackie ons verstedd staan door gebroederlijk naast elkaar op de tuinbank een middagdutje te doen in de schaduw.

De wind gaat weer liggen en het wordt weer echt heet. We zitten in de schaduw tot zo 12 uur en gaan dan naar binnen tot zo 6 uur. Dan is het tijd om te zwemmen, en daarna achter het huis in de schaduw te gaan zitten. Als de zon ondergaat verzorgen we de planten. De struiken zijn weer flink doorgewoed sinds april, en we schaffen ons bij de Lidl een snoei/zaag combinatie aan op een lange steel om zo de boel weer kort te houden - voor het uitzicht over zee. Een van de dagen zien we plotseling een slangenarend redelijk laag overvliegen met jawel, een slang in de klauwen aan zijn poten. In de lucht eet hij/zij hem op. De lens van de camera was vies dus jammer genoeg hebben we het niet kunnen vastleggen. Op FaceBook vind ik ook nog dat er een stel potvissen is gesignaleerd vlak bij ons in zee.

Vrijdag de 22e is het weer Panagia (Allerheiligste) in het kleine kapelletje van Pevkos. We arriveren echter rijkelijk laat daar een vriend van burens D. en L. ons op drankjes blijft trakteren bij Stella's restaurant in Balos. Desalniettemin heet de koster ons hartelijk welkom en zet ons aan een klein tafeltje waar hij ons voorziet van eten en nog meer drankjes. Giannis van Rodopi is er ook nog, zonder Rodopi maar wel met een zus die hij begeleidt. We vinden hem er slecht uitzien.

De dag daarop is het dorpsfeest in Skouraiika ter ere van de Panagia van de dag ervoor. Het Uienfeest in Balos is er zelfs voor verzet zodat het niet meer samenvalt. Voor het café van burgemeester Kostas zijn allemaal tafels neergezet, door de hele straat en langs de grote kerk. Thassos heeft voor de gelegenheid een prachtig schort omgedaan en helpt mee met het eten bereiden. We eten en drinken wat (- minder dan de vorige dag) en luisteren ondertussen naar de muziek die vrij hard staat, jammer genoeg. Er wordt echter pas gedanst als een van de muzikanten zijn klarinet tevoorschijn haalt en er Nisiotika - Eilandmuziek - ten gehore gebracht wordt. Door de klarinet hoor je duidelijk de invloeden van Klein-Azië in de muziek door - het lijkt soms net Turks (...). Ik merk weer op dat het dansen de verbondenheid van de dorpsgenoten vergroot. Oude omaatjes in bloemetjesjurken met een grijs permanent dansen samen met (voordien verveeld kijkende) minimaal geklede tienermeisjes. Eén vrouw met een verwaarloosd kapsel en een bril zo oud dat het weer modern is danst bijna de sterren van de hemel. Het schijnt dat gedurende heel de lagere en de middelbare school Griekse dansen een verplicht wekelijks lesuur is hier. Wel erger ik me

aan een jonge man in een groen shirtje die, pontificaal naast zijn broer gezeten, zijn jonge vrouw met baby en peuter de hele tijd commandeert - bij de gratie Gods mag ze ook eens een dansje maken. We gaan naar huis pas nadat ik kleine Evangelista en burgemeester Kostas heb verzekerd dat ik dit jaar toch heus, echt appeltaart zal bakken voor iedereen met Ag'Ioannis (26 september in het kerkje onder ons in de vallei).

Buren R. en D. hebben bezoek gehad van een dokter uit Athene wiens vrouw hiervandaan komt en die iedere zomer hier bivakkeren om de kinderen wat buitenlucht te geven. De doktersvrouw heeft verteld dat die lieve kleine oma, die altijd in de taverna van moeder en zoon zit in Skouraiika (een van de drie zussen waarvan de tweede dood is en de derde nu permanent in het café van Kostas zit), in de 2e Wereldoorlog een verzetsstrijdster (*andarte*) was die met het machinegeweer op de rug de bergen in trok - we rekenen uit dat ze nu dan toch tegen de 90 moet lopen. Ook schijnen er nog mannen te leven die met de nazi's samenwerkten en in Skouraiika verzetsmensen hebben geëxecuteerd. Ze waren wel vermomd in bivakmutsen maar blijkbaar zijn ze toch herkend.

Zondags maken we een uitstap met burens R. en D. naar Manolates waar we eten bij het hooggelegen Loukas. Op de terugweg drinken we wat op het dorpspleintje van Vourliotes. We hebben daarna geen puf meer (warm ....) om in Pyrgos de jaarlijkse presentatie van de Samiotische patissiers te gaan bekijken. Dat bewaren we voor volgend jaar.

De laatste week van augustus breekt aan en we beginnen met een rondje boodschappen waarna we samen met buurman R. de burens G. & D. (met gasten P. & A.) en H. en J. ophalen van het vliegveld. En passant komen we ook nog onze Zwitserse burens C. en R. met huisvriend D. tegen. We drinken wat koffie bij het hooggelegen Meteora café en zetten dan het hele zootje bij hun huizen af. 's Avonds wordt de hereniging van de *παρέα* gevierd met een etentje bij Themos in Balos. De jongen van de landbouwwinkel bij de afslag naar Marathokampos zit er ook met zijn familie, hij is twee dagen ervoor getrouwd (vrijdags begon hij zijn vrijgezellenavond op het feest in Skouraiika). We feliciteren hem en krijgen een zakje bruidssuikers. Ook architect Makris en zijn vrouw - mooi opgedoft - eten er met een groep. Erna gaan we met burens R. en D. en Amsterdamse H. nog een cocktailtje drinken bij Makoula's. Weer niet vroeg naar bed, dus de dagen daarop doen we rustig aan. Ook omdat de harde, verkoelende wind aan het begin van deze week weer langzaam afneemt.

We gaan nog even langs bij burens R. en D. die hun zeilvrienden W. en E. op bezoek hebben. Die hebben met hun huurautootje 2 banden lek gereden op de toegangsweg naar R. en D.'s huis, die op 't moment heel veel kuilen en keien heeft. Burgemeester Kostas had beloofd het te komen egaliseren maar er zit nog niet veel vaart in. Zodat we die zaterdag maar weer eens in zijn taverna souvlaki's gaan eten om hem er terloops nog eens aan te herinneren. Ook de kwestie rond onze watermeter zou hij gaan afhandelen.

We binden de jaarlijkse strijd aan met de piepkleine mieren, die ongevoelig lijken te zijn voor de mierenlokdoosjes. Door ieder minuscuul gaatje tussen de posten van de voordeur en de muur wurmen ze zich naar binnen. F. spuit een hele flacon siliconenkit leeg voordat ze het een beetje laten afweten. Vooral kattenbrood is favoriet dus dat stoppen we in extra goed sluitende plastic dozen. Er zijn die week ook een aantal (korte) stroomstoringen en bij een van de laatste raakt het koelgedeelte van de koel-vriescombinatie ontregeld. De koeling is minimaal. We proberen het te resetten maar na verloop van tijd wil het nog niet. De garantie is net verlopen (aangeschaft juni 2012) dus we zullen een klusjesman in moeten schakelen.

September 2014

We maken weer eens een tocht over de Kerkis met de Zwitserse burens C., R. en D. en Belgische E. We houden een drinkstop in het oude woonkamer-cafeetje in Kosmadei bij een lieve oude dame die E. natuurlijk kent. We lunchen in het visrestaurant in Agios Nikolaos. Daarna rijden we via Ydroussa en Platanos terug. In Platanos zitten we een poosje vast in de smalle straatjes vanwege een vrachtwagen die voorraden aan het afleveren is, maar zoals altijd komen we er toch weer uit. Wel beschadig ik de achterbumper van de auto zodat we langs de garage rijden om af te spreken voor een reparatie.

De maandag daarop zet ik F. af bij de haven in Karlovassi en rijd ik door naar de garage waar ik de auto inlever. Dan pak ik de bus naar Karlovassi en daar drinken we wat totdat we op de veerboot naar Mykonos stappen. Net als burens K. en J. in hun cabrio de veerpont afrijden, toevallig! Om half 9 arriveren we daar prompt op tijd in de nieuwe grote haven voor veerboten. We nemen de bus naar de stad maar na enig gezoek nemen we toch maar een taxi voor het laatste stukje naar ons hotel. Als we de spullen uitgepakt hebben lopen we de stad weer in voor een drankje. Dat blijkt een drukte van jewelste met propvolle smalle straatjes, winkeltjes, restaurantjes en harde muziek. Op een terrasje drinken we wat en bekijken het geparadeer van de hoofdzakelijk zeer jonge mensen. De een is nog opvallender uitgedost dan de ander, tot aan grote tatoeages en tepel-piercings formaat stieren-neusring toe.

De volgende ochtend lopen we naar de oude haven waar we ontbijten en dan de boot naar Delos nemen, het uiteindelijke doel van onze trip naar dit drukke stukje Griekenland. De gids leidt ons deskundig rond over de opgraving (het is wel warm!) en na de nodige foto's drinken we wat en kijken nog even in het museumpje waar de originele mozaïeken liggen. Terug in Mykonos-stad lunchen we eens op't gemak en houden dan siësta in het hotel. 's Avonds drinken we nog wat in de stad. De volgende ochtend bekijken we nog even het museum van Mykonos-stad met een mooie grote amfoor waarop de oudste afbeelding van het Paard van Troje in reliëf is te zien. Daarna pakken we de bus naar de ferry-haven en varen we terug naar het groene Samos. Daar brengt de bus ons weer naar de garage, waarna we na het betalen van €35 voor de reparatie de auto pakken en naar huis rijden.

De donderdag daarop is het tijd voor de 2e manche van het 2e jaar van het jaarlijkse pétanque-(jeu-de-boules-)toernooi bij ons. Zoon X. van onze burens G. en D. is er nu niet bij dus het Ladies Team wint weer ruimschoots. Na afloop eten we wat met zijn allen van de meegebrachte gerechten. Het is zulk warm weer nog (ongewoon voor begin september) dat K. het zwembad induikt in het maanlicht en ik besluit haar voorbeeld te volgen. Heerlijk!

De volgende dag is het weer tijd om naar het sushi-restaurant te rijden want buurman R. wilde er beslist nog een keer naar toe voor hij de week daarop weer aan het werk moet in België. Amsterdamse H., Tia en NewYorkse B. zijn dit keer ook van de partij, evenals H.'s hulp Amanda, diens schoondochter Maria en kleine Nefeli. We bestellen alles van de kaart, tot groot genoegen van het personeel. Ze brengen ons nog e.e.a. aan extraatjes. Het is werkelijk super-lekker allemaal. Na afloop drinken we nog wat in Makoula's cocktailbar in Balos die nog maar een paar dagen open is, dan is het seizoen voor haar voorbij,

Zaterdags is het de hoogste tijd voor een bezoekje aan de taverna van moeder en zoon Nikos in Skouraiika waar ik persoonlijk de souvlaki's het beste vind. Cindy uit Boston er ook nog. We zijn niet al te laat thuis.

Ondertussen houden de kleine mieren geduldig vol. Als er ergens een kruimeltje eten gemorst is belegeren ze dat en masse. Wel een manier om het huis goed schoon te houden! Als de posten rond de deuren en ramen helemaal dichtgekit zijn, proberen ze via het houten plafond de keuken en eethoek te bereiken. Dus ook daar maar wat siliconenkit gespoten.

Giannis de klusjesman komt langs en probeert de koelkast provisorisch te repareren. Dat lukt niet zodat we nog een paar dagen met koelboxen en ritjes van en naar de koelkasten en diepvriezers van de burens in de weer zijn. Dan brengt Giannis een professionele monteur mee die freongas bijtankt in de leiding van de koelkast waar een lek in zat. Voor €80 is het zaakje gefikst. Gelukkig, zonder koeling en diepvries is het toch wel behelpen. Temeer daar de eerste helft van september ons nog steeds prachtig weer brengt. Overdag boven de 30°C in de schaduw en 's nachts niet onder de 20°C. De wind maakt het verschil tussen heet en lekker warm. We slapen nog steeds onder een enkel laken, alleen 's nachts hoeven de plafondventilatoren niet meer te draaien en het zwembadwater koelt een half graadje per dag af als het waait. Het is nog net aangenaam als je „door” bent.

De burens vertrekken van lieverlee richting West-Europa en ieder afscheid moet natuurlijk gevierd worden met een etentje. De plaatselijke horeca vaart er wel bij. Op een dag kunnen we een afspraak maken met Vaso, de pedicure van Amsterdamse H., die toch in de buurt is. Ze neemt onze voeten eens lekker onder handen. Daar ze uit Thessaloniki komt, vertellen we haar van onze voorgenomen trip door Noord-Griekenland begin oktober. Tot onze schrik vertelt ze ons dat de veerboot naar Thessaloniki uit de vaart is genomen vanwege achterstallige betalingen. Dat zet wel een streep door onze plannen! We neuzen wat rond op internet en komen er achter dat vliegen met Astra Airlines en een auto huren voor een kleine 2 weken eigenlijk goedkoper is dan onze eigen auto meenemen met de veerboot, alles bij elkaar genomen. Dus dan is de beslissing snel genomen en ga ik hotels reserveren op de route.

Op een goede dag zit F. met kat Tabby slapend aan zijn voeten rustig buiten onder de olijfbom bij de slaapkamer. Kat Blacky en de nieuwe concurrent Rooie zitten bij de Zwitserse burens C. en R. die de hele dag door speciale bakjes kattenvoer klaar hebben staan. Opeens schiet Tabby overeind en sluipt naar een plek 15 m achter het huis. Met een grote sprong duikt hij uit de helling een kleine zweepslang op, gooit hem in de lucht en gaat er mee spelen alsof het een muis is - die laatste blijft hij overigens niet. De slang kronkelt in stil protest. F. zit er met open mond naar te kijken en besluit uiteindelijk toch maar de slang naar de andere wereld te helpen. Tabby is het er duidelijk niet mee eens. We hebben trouwens ook al eens de veren van een grote hop gevonden op het terras 's morgens vroeg met een onschuldig kijkende Tabby er naast.

Giannis komt ons voorzien van een nieuwe satelliet-opstelling voor de televisie. Want omdat Canal Digital in haar wijsheid besloten heeft om veel Nederlandse en Belgische zenders alleen nog maar in HD-kwaliteit door te geven, moeten we naast nieuwe decoders (al in NL aangeschaft) ook een grotere schotel hebben (andere satelliet niet direct boven Griekenland) en een nieuwe kop. Die schotel kan niet op het dak maar moet op een voet achter het huis geplaatst worden. Giannis komt op een vrijdag om een gat te hakken en vertrekt dan - zonder een woord - nadat hij met zijn zoontje even bij het zwembad gekeken heeft. 's Maandags giet hij een mal vol beton in het gat en is dan ook weer weg. Enfin we hebben nog voldoende zenders die we nog wel kunnen ontvangen .....

De tweede helft van september zakt de temperatuur wat; overdag komt het tot 27°C in de schaduw. Het begint ook te waaien zodat het zwembadwater afkoelt. Als het onder de 26°C komt vind ik het te koud om er nog in te gaan. Ik leg ook de dunne dekbedjes weer op ons bed. We brengen Zwitserse burens C. en R. naar het vliegveld - hun verblijf op Samos zit er voor dit jaar op - waarna F. een afspraak heeft met de postzegelman in Pythagorion.

Ondertussen proberen de katten een nieuwe rangorde vast te stellen. Tabby is heel aardig tegen Rooie; we vermoeden dat het mogelijk een zoon van hem is die nog te jong is om een echte concurrent te zijn. Genetisch zou dat kunnen, deduceren we als we een artikeltje lezen over de genetica van vachtkleuren en -tekeningen. Bij Blacky echter komen nu al zijn frustraties over zijn 2e plek in de rangorde naar boven: Rooie en hij raken in een gevecht gewikkeld waarbij de haren in de rondte vliegen. Enfin, ze zullen het toch zelf moeten oplossen.

Na een week komt Giannis weer verder werken aan de satelliet-tv; onderwijl mopperend dat de schotel foutief naar Patmos verscheept was, geretourneerd naar Athene en toen eindelijk pas naar Samos. Hij heeft de installatie vrij snel voor elkaar; maar als we later nader kijken blijkt dat hij op de oude satelliet gericht heeft die geen HD- maar een „gewoon” signaal doorgeeft. Enfin, hij moet toch nog terugkomen voor HDMI-kabels die beter zijn.

We eten eens bij G. en D. die een pittige viscurry hebben gemaakt met de kruiden die buurvrouw K. over had. Zaterdag rijden we omhoog naar Skouraiika waar we spiesjes eten bij burgemeester Kostas, maar niet nadat Giannis weer is langs geweest om te constateren dat een van de 2 HDMI-kabels niet past in de tv die in de slaapkamer pal tegen de muur hangt. En weg is hij weer!

We rijden naar Karlovassi met buurvrouw D. waarvan de auto kapot is en gaan eens langs Makris. Die weet ons te vertellen dat de papieren van het huis officieel goedgekeurd zijn door de autoriteiten maar dat hij ze nog niet binnen heeft. Als we terug zijn van onze vakantie in Macedonië, dan heeft hij ze zeker! Als we een koffie drinken op het plein loopt Aris met zijn dochter langs. Hij schuift aan en even later ook zijn vrouw Katerina met zoon Remos die gevaccineerd moest worden. We kletsen gezellig over ditjes en datjes. De dag erna eten we voor de laatste keer bij Themos want hij gaat dicht als wij op onze kleine tour door Noord-Griekenland zijn.

Het is weer tijd voor boodschappen bij de Lidl en dit keer koop ik 3 grote netten met appels. Ag'. Ioannis (de viering ter ere van de heilige Johannes) komt er aan en ik moet nu toch echt de beloofde appeltaarten gaan bakken. Ik schil, verdeeld over 3 dagen, 6 kilo appels en bak er 6 taarten van. De 26e rijden we om 8 uur 's morgens met de stukken appeltaart op grote schalen voorzichtig naar het kapelletje in de vallei onder ons huis. Na 1 1/2 uur gezang en een eerbetoon aan de icoon wordt er uitgebreid ontbeten, iedereen heeft wat meegenomen. De appeltaart vind gretig aftrek. Volgend jaar Limburgse rijstevlaai, zeggen we toe. We komen een heel stel bekenden tegen waaronder gepensioneerde Manolis van de CERN in Genève. Er wordt heel wat bijgepraat. Het grootste nieuws is dat er een nieuwe veerverbinding is Mykonos-Ikaria-Samos-Chios-Kavala gedurende de winter.

F. praat wat met burgemeester Kostas die meldt dat het onverharde stuk van de weg langs ons huis (400 m) geasfalteerd gaat worden door particuliere bijdragen. En zo mogen we dus ook €50 bijdragen. In de middag trekt het dicht en in de avond genieten we van het schouwspel van de in de verte rommelende donder en het weerlichten achter de berg. Het noodweer trekt langs ons heen tot we om 10 uur de volle laag krijgen. Het slaat dwars onder

het afdakje door zodat wij en alle resterende kussens kletsnat worden. En ook het dak in de keuken en in de slaapkamer begint weer spontaan te lekken. We verschuiven routinematig het een en het ander en leggen handdoeken en dweilen neer.

De volgende ochtend is de temperatuur minstens 10 graden gezakt; binnen is het nog aangenaam. We gaan geld halen uit de dichtstbijzijnde automaat in Votsalakia en op de terugweg komen we gepensioneerde Manolis en een vriend tegen. Ze nodigen ons uit na de siësta voor een drankje. Het regent af en toe nog een klein beetje. Manolis woont in een van de huizen direct aan zee; mooi onderhouden. Hij heeft gewoon een telefoonkabel die hij voor internet kan gebruiken (Cosmote; hopelijk wel ADSL). We nemen ons voor uit te zoeken hoe die kabel precies loopt. 's Avonds halen we buurvrouw D. op en rijden naar de taverna van moeder en zoon Nikos. We zitten binnen, niet meer buiten op straat. Het is de laatste keer voor burens G. en D. dus bij het afscheid zijn de „Καλό χειμώνα!” 's (Goede winter!) niet van de lucht.

De zondag houden we ons bezig met het binnenzetten van de tuinspullen; dat wat we niet meer nodig hebben zetten we alvast in de blokhut. Daarna pakken we de koffers in voor onze trip naar Macedonië. En op de valreep komt Amsterdamse J. (weer back in town) nog langs om te kijken wat het probleem met ons dak is. We hopen dat we nu eindelijk eens een winter zonder lekkages en vochtigheid door kunnen komen.

Oktober 2014

Na een korte maar goede nachtrust - even onderbroken door ruziënde katten - rijden we om 5 uur weg naar het vliegveld. Een uurtje vliegen brengt ons naar Thessaloniki. In een propvolle bus rijden we vervolgens naar het centrum van de stad waar we vlak bij het hotel uitstappen. Het hotel ligt in een hele leuke buurt met veel markten o.a. de vismarkt, half overdekt gelegen in de smalle straatjes tussen de gebouwen, en de bloemenmarkt rond een oude Turkse hamam (badhuis).

We lopen na inchecken op 't gemak in het zonnetje langs de boulevard naar de Witte Toren. Daar fotografeer ik wat tussen opvallend redelijk welgemanierde Russen. We vinden Thessaloniki een leuke schone stad; veel Art Deco elementen op de mooie goed onderhouden woongebouwen van 8 verdiepingen hoog. Die zijn gebouwd na de grote brand van 1917 door o.a. Franse architecten, we vinden het ook een beetje op Parijs lijken. Er zijn zowaar heuse fietspaden, er fietsen niet alleen studenten (100.000, de grootste universiteit van Zuid-oost Europa).

We lunchen en nemen daarna de sightseeing stadsbus die ons in een uurtje langs de bezienswaardigheden rijdt, inclusief de hoog tegen de heuvels gelegen restanten van de stadswallen. We lopen terug naar het hotel via de Agia Sophia uit de 7e eeuw en een klooster gewijd aan Agios Theodoras. Op de kamer rusten we wat.

Voor het avondeten vinden we met behulp van het internet een afhaalzaakje met ook zitjes waar Oosters eten bereid wordt. Ik neem wontons en sushi, F. Peking-eend. Ondanks de neonlicht-ambiance smaakt het heerlijk. We gaan vroeg slapen.

De volgende ochtend staan we uitgerust op, wel even de rug rechtekken van de harde matras. Na het ontbijt lopen we naar het Archeologisch Museum. Onderweg zien we dat de Agia Sophia nu open is, dus we stappen er binnen. Na wat rondkijken en fotograferen lopen we door naar het museum. Daar brengen we de hele ochtend door met het bekijken van de uitgebreide collectie, met een koffie-pauze op het terras in de zon. Goed en duidelijk

ingericht, en vooral de verzameling Macedonische gouden lauwerkransen is indrukwekkend.

Hierna lopen we de stad in voor de lunch, het wordt dit keer Italiaans. Risotto met groene asperges voor mij en zeebaars-filet met couscous en geroosterde rode paprika voor F. Daarna loop ik naar het Romeinse Forum, en tot slot naar het hotel. Na rusten gaan we om 8 uur uit eten vlak bij het hotel, op een hoekje. Hamburger voor F., Caesar salad voor mij. Op de kamer haal ik een trucje uit met de iPad waardoor we streaming video NOS Champions League voetbal kunnen bekijken (Nicosia Cyprus tegen Ajax).

's Woensdags lopen we na het ontbijt naar de bushalte waar we de bus naar het vliegveld nemen - niet zo propvol maar toch wel staan. Er is gelukkig geen file onderweg dus na een half uurtje zijn we er. We halen de huurauto af en ik kies er eentje die smal is - een VW Golf, wel met automaat.

We rijden met een grote bocht langs Thessaloniki richting het oosten. Buiten de omgeving van de stad is de snelweg heel rustig. Na 1 1/2 uur - langs een meer en later langs de zee - komen we aan bij ons hotel in Ofrynio. Het badplaatsje met een groot zandstrand is al voor 3/4 in winterslaap.

We zetten onze spullen op de kamer en rijden naar Amphipolis 10 km landinwaarts. Het Archeologisch Museum is op de top van een heuvel gebouwd, temidden van de restanten van de oude stad (veelal niet meer dan wat fundamenten) waaromheen de rivier de Strymon meandert. We kijken er rond en eten een broodje in het kafeneion er tegenover. Daarna bewonderen we de 5 meter hoge Leeuw van Amphipolis die even verderop aan de rivier staat. Van daaruit zien we in de verte de opgravingen rond de recent ontdekte graftombe, maar de onverharde weg er naar toe is zo slecht dat we dat niet aandurven met de laag op de wielen staande Golf. Enfin, je mag er toch niet in .... We volgen de voortgang wel via FaceBook en de website theamphipolistomb.com. De laatste mening is dat de moeder van Alexander de Grote, Olympia, er begraven ligt. Er is pas 1/3 van de toegang tot de grafkamer in het midden (?) uitgegraven dus het zal nog wel even duren voordat er uitsluitsel is. De voorruimtes zijn allemaal opgevuld met zand dus men acht de kans op voortijdige plunderingen door grafrovers nogal klein. De grote Leeuw zou er op (terug) geplaatst worden als het klaar is.....

We rijden terug naar het hotel en rusten wat. Daarna kookt de madam van het hotel een lekkere maaltijd voor ons. Op de kamer kijken we wat tv via "Uitzending gemist" en gaan dan slapen.

De volgende dag rijden we terug van het oostelijke randje van Macedonië langs Thessaloniki westwaarts. We stoppen na 2 uur bij de opgravingen van Pella, de hoofdstad van Macedonië ten tijde van Alexander de Grote (350 v.Chr.). Eerst bezoeken we het museum. Mooi, groot, met een aantal indrukwekkende originele mozaïekvloeren en veel gouden juwelen uit graven uit de omgeving. Daarna bekijken we de overblijfselen van de stad, waar ook nog wat grotere mozaïekvloeren in de restanten van de huizen zijn bewaard. Er wordt nog druk gewerkt aan verdere opgravingen. Achteraan zijn de restanten van leidingen en badkuipen in een gemeenschappelijk badhuis te zien. Daar is ook een museumshop waar ik bij wat vriendelijke dames een paar boekjes koop.

We rijden door naar ons hotel (Hotel Pella) in Giovannitsi. We eten wat gebakken vis als lunch. Voor het avondeten lopen we wat verder het stadje in. De mannen zitten op het terras voetbal te kijken; PAOK Thessaloniki verliest met 2-0 van Guimares Portugal.

Vrijdags staan we op met een beetje bewolkt weer - voor het eerst. We rijden naar het zuidwesten door de veldjes met rijpe katoenpluis en appelboomgaarden. Vanwege een tip van de hotelmanager slaan we af naar Verginia waar het graf van Philippus II is, de vader van Alexander de Grote, met het bijbehorende museum binnenin de grote tumulus (grafheuvel).

Verginia is echter vercommercialiseerd; eerst proberen de borden je naar een plek met betaald parkeren te dirigeren met eromheen overal parkeerverboden (ik vind een gratis plekje). Niks geen gezellige Griekse chaos met allemaal parkeren pal voor de ingang. Dan is de toegangsprijs het dubbele van normaal en tot slot mag je niet fotograferen. Daar zou in EU-verband toch echt eens iets aan gedaan moeten worden, het is tenslotte een (openbaar) museum en geen privé-bezit. Misschien dat "onze" Frans er eens iets aan kan doen in Brussel in de toekomst? Jammer want het is echt een mooie collectie met vergulde kurassen en prachtige gouden juwelen. We kopen maar een boekje ervan. Ook Alexander IV zou er begraven liggen, de zoon van Alexander de Grote. In de tumulus kun je ook de echte voorportalen van de graven bekijken. In het halfduister krijg je zo een goed beeld ervan.

We rijden door naar Velventos waar het Ktima Vogiatzi wijnhuis ligt, via een mooie route langs de bergen aan de ene kant en een groot meer in de diepte aan de andere kant. We hebben voor ons 25-jarig huwelijk wijnen ervan kado gekregen en die waren echt voortreffelijk - vooral de rode Tsapournako. Helaas is alles dicht dus we kunnen geen voorraadje inslaan. Enfin, de man van Esperos in Karlovassi verkoopt ze ook.

We rijden door naar het bergdorpje Lechovo, meer naar het noorden, waar we in een hotel een kamer hebben gereserveerd. Ook daar is alles dicht maar als ik het tel.nr. bel komt een vriendelijke dame het open maken. De cv doet het nog niet - het miezert een beetje bij 17°C. Maar met de airco kunnen we ook verwarmen en de wifi doet het uitstekend.

We eten in een van de weinige zaakjes die nog open zijn. Als we vertellen dat we op Samos wonen wordt meteen de plaatselijke apotheker gebeld die er ook vandaan komt, uit Karlovassi (de baas van het hotel gisteren had ook al een broer die in Vathy woont). De apotheker schuift even later aan en we kletsen een poosje over Samos en gemeenschappelijke kennis. Hij is hier terecht gekomen vanwege zijn werk, maar als hij met pensioen gaat over een paar jaar keert hij weer terug naar Samos waar hij nog steeds een huis heeft. Er kan hier op 900 m hoogte soms wel 2 m sneeuw vallen in de winter .....

's Nachts horen we het tikken van de regen van onder ons warme dekbed. Het is buiten 12°C als we opstaan, dus weer de truien aan. Na het ontbijt rijden we naar Amyndeio over een mooie bosrijke route met laaghangende bewolking. In Amyndeio is een grote jaarmarkt waar we even overheen wandelen. Het is echter niet veel soeps: goedkope kleding, plastic tuinkabouters, veel vreettentjes en een kleine kermis. Er wordt gebreid wollen ondergoed verkocht, van die kriebelhemdjes die ik vroeger ook moest dragen. We drinken een straffe cappuccino in de lokale ζαχαροπλαστείο (patisserie & koffiehuis ineens) en rijden dan door naar de Alpha Estate wijngaard. Na het overbrengen van de groeten van een NL wijnkoper die er al jaren komt krijgen we een privé rondleiding van een Engels sprekende jongeman en proeven we (hele kleine slokjes van) een aantal wijnen. We laten ons een pakket sturen via de taverna van Maraki in Koumeika.

We lunchen in een door de wijnkoper aanbevolen restaurant even verderop aan een groot meer. Heerlijke kweepeer met gegrillde zachte kaas en slakken in groene kruidenboter vooraf, en gegrillde forel en scampis saganaki (in zachte tomaten-roomsaus met een vleugje

dille) daarna. Het is smullen. Er wordt een krokant plat rond brood bij geserveerd waarvan ik de rest meeneem voor het avondeten. Daarna siësta in het hotel waar we de enige gasten zijn, lekker rustig, ware het niet dat de airco af en toe steunt en kreunt als een versleten oude geit. 's Avonds zitten we nog vol van het eten zodat we geen activiteiten meer ondernemen. Zondags rijden we na het ontbijt naar Nymfaio, een op 1350 m hoogte bergdorpje op de helling van de Vernon (1750m). Het dorpje is een aantal jaren geleden opgeknapt en leeft nu van het bergtoerisme (zomer en winter). Wij willen het beren-opvangcentrum Arkturos gaan bezoeken. Na enig vragen rijden we achterom het dorp verder de berg op. Een hele mooie route maar het enige dat we vinden is een complex gebouwen die allemaal stevig op slot zitten. Het is erg koud, 7.5°C met grote mist flarden van laaghangende bewolking, dus rijden we maar weer naar beneden. In een dorpje verderop bezoeken we het wolven-opvangcentrum, ook van Arkturos. De wolven laten zich niet zien, wel vertelt de gids ons dat we op de verkeerde plaats geweest zijn voor de beren.

We gaan eerst maar eens lunchen, weer in een ons aanbevolen restaurant. Pompoensoep, courgette met zongedroogde tomaatjes en feta uit de oven en grove pesto van gegrilde paprika, en een lekkere steak en een gegrilde bout casselerib. Met een klein flesje Beaujolais-achtige wijn erbij. Dan rijden we voor de tweede keer naar Nymfaio, waar we turend door de mistflarden uiteindelijk het beren-opvangcentrum vinden. Wel moeten we nog een pad van een km aflopen door de inmiddels volop stromende regen. Maar we worden beloond doordat 4 van de 10 beren zich laten zien. Dan maakt het niet zoveel uit dat je kletsnat weer in de auto stapt.

We drogen op in het hotel en gaan na een boterham en "Heel Holland bakt" slapen.

Maandag rijden we richting Ioannina. Onderweg proberen we 2 musea maar die zijn op maandag steevast gesloten. Vooral de laatste is jammer, dat is er een over fossielen gevonden in het versteende woud bij het plaatsje Nostimo ("lekker" in het Grieks). We willen lunchen in Grevena maar omdat we geen parkeerplek kunnen vinden in de smalle propvolle straatjes rijden we maar door - de madam van het hotel in Lechovo had ons lekker volgestopt met ontbijt vanmorgen dus veel honger hebben we niet. Als we de snelweg opdraaien is het regenen overgegaan in ontzettend stortregenen met veel mist. We zijn blij dat er zo'n 30 tunnels in het parcours zitten, zijn we er even uit. In Ioannina moeten we nog het obstakel nemen van een opengebroken weg voor we bij het hotel zijn. Op de kamer rusten we wat uit met een schitterend zicht op de bliksemflitsen van het overtrekkende onweer.

Voor het avondeten rijden we een stukje richting binnenstad - het regent nog steeds. We vinden met enig geluk een parkeerplaatsje en belanden bij een Mexicaan voor een hartige maaltijd.

Dinsdags rijden we richting Archeologisch Museum maar dit keer geen geluk met parkeren. We zetten de auto een stuk verderop en lopen naar het museum waar we net op tijd binnenstappen want het begint zowaar weer te regenen. We kijken op 't gemakje rond. Wederom niet zo groot maar met een aantal interessante filmpjes. Daarna drinken we koffie en lopen door naar het "kasteel" binnen de ommuring op een klein schiereilandje aan het meer. Er is door de diverse heersers continue aan verbouwd, en zo staat er een gerestaureerde Byzantijnse kerk naast een Ottomaanse moskee. Ik fotografeer e.e.a. in de gestaag vallende regen.

We eten een verlate - uitgebreide - lunch en zijn om half 6 terug in het hotel. Daar zien we dat de zon zowaar pogingen doet om door te breken.

De volgende ochtend laten we de truien uit als we wegrijden - het is droog en er is beter weer voorspeld. Wel rijden we nog met flarden laaghangende bewolking een lange tunnel in, maar als we er uit komen rijden we een prachtig berglandschap in de stralende zon in. We stoppen bij Dodoni, waar vroeger net als in Delphi een orakel zat. De mensen krasten hun vraag in loden strips en legden die bij een eikenboom neer, waar volgens de overlevering ooit een duif was neergestreken die verkondigde dat daar een orakel was. De aanwezige priesters interpreteerden de omgevingsgeluiden en andere tekenen dan voor een antwoord.

Het naastgelegen theater is groot, er wordt driftig gerestaureerd. Ook bij de omliggende tempeltjes zijn mensen druk aan het werk. We drinken koffie in een nabijgelegen taverna en rijden dan langs Ioannina naar Zagoria in het noorden. Deze streek in het Pindos-gebergte staat bekend om zijn oude karakteristieke dorpen. We stoppen bij een informatiecentrum waar een vriendelijke dame ons van alles vertelt over wat er te zien is. Voorzien van een hele stapel foldertjes rijden we door naar ons hotel in Monodendri.

Onze kamer is helemaal in authentieke stijl gehouden, met veel hout, mooie antieke meubelen en een open haard. Alleen de douche is supermodern met een uitgebreid touch screen bedieningspaneel en sproeikoppen die van alle kanten lijken te komen. En op de een of andere manier weten we de verwarming via de cv ook aan de praat te krijgen. We eten in het hotel, niet veel keuze maar wel zo gemakkelijk. Daar het in de avond flink afkoelt neem ik een hete chocolademelk toe.

De volgende dag maken we aan de hand van de folders een uitgebreide autotoer door het gebied. De karakteristieke oude boogbruggen zijn goed geconserveerd, mooi om te zien. In Koukouli bezoeken we een klein museumje, gevestigd in het huis van een inmiddels overleden schoolmeester die zo'n 3000 planten uit de omgeving verzameld, gedroogd en beschreven heeft. We proberen ook nog een paar wandelingen te maken naar wat verderop gelegen boogbruggen, maar de bordjes vermelden niet hoe ver. Als er na 1/2 uur (naar beneden!) nog niets in zicht is, draaien we om. Er bloeien wel veel cyclamen, herfsttijlozen en herfstkrokussen dus het is toch wel aangenaam wandelen. We rijden via een grote boog terug naar het hotel over goede en minder goede wegen, ondertussen stoppend bij grotere en kleinere oude bruggen. Een schildpad zit lekker in het zonnetje midden op de weg. Na een paar foto's zetten we hem toch maar in het gras naast de weg.

Een poos later staan we een poosje stil langs de kant van de weg als er een grote kudde koeien met wat kalfjes voorbij trekt, begeleid door een paar mannen in pick-ups. Vermoedelijk zijn ze onderweg van de zomer-alpenwei naar de winterweide beneden in het dal. De volwassen koeien hebben grote bellen om die vrolijk klingelen. De kudde wordt afgesloten door een jonge, vriendelijk groetende herder met een scharminkelige hond en een niet zo vriendelijk kijkende (fok-?)stier.

We eten in het restaurantje tegenover het hotel. De forel is op dus vallen we terug op het standaard-menu. Ter afsluiting drinken we nog een koffie met Metaxa (F.) en een hete chocolademelk (E.) in ons hotel.

Vrijdags rijden we op ons dooie gemak in een lekker zonnetje in 2 1/2 uur naar Kastraki bij Kalampaka. Na enig zoeken vinden we ons hotel, ons balkonnetje kijkt pal uit op de indrukwekkende rotsen en kloosters van de Meteora. Het is nog vrij druk met toeristen, wat

als voordeel heeft dat er nog veel tavernas en restaurants open zijn. We eten in eentje naast het hotel waar er wat meer keuze is dan souvlaki/bifteki/worst/karbonade/kipfilet. De gegrillde kalfslever smaakt in elk geval goed. We verwonderen ons over een van de katten die komen bedelen om resten. Hij is gigantisch groot met felblauwe ogen - vacht is wit met vlekken. Verder is hij goed gevoed maar kijkt wel een beetje sullig - dat komt omdat hij een klein beetje scheel is. Kruising met een raskat, vermoeden we. Het schiet me te binnen dat de kat van het klooster op Patmos ook zo groot was .....

Ik sta enigszins gammel op na een onrustige nacht. Eerst een stel luidruchtige Amerikanen tot een uur of 2, daarna ergens een toilet met een kapotte vlotter die om de 2 minuten luidruchtig bijvult. Het resoneert door de hele waterleiding maar blijkbaar ben ik de enige die er last van heeft.

Na een stevig ontbijt in het hotel rijden we de weg omhoog het Meteora karstgebied in. De weg is goed en breed met voldoende parkeerplek bij spectaculaire uitzichtpunten op de kloosters bovenop de pieken. De bouw ervan is tussen 1450 en 1550 begonnen, maar in de 9e eeuw al leefden er monniken in dit bijzondere gebied - destijds nog in grotten. Tot het midden van de 20e eeuw waren de kloosters alleen maar bereikbaar via touwladders en grote netten aan katrollen.

De kloosters zelf zijn nog heel druk met toeristen uit de hele wereld. We bekijken er eentje van binnen maar aangezien je niet mag fotograferen wurmen we ons maar weer snel naar buiten.

We lunchen in Kalampaka waar we eerst nog even de Lidl (voor een keukenweegschaal in de aanbieding) en een bankautomaat bezoeken. Het menu is standaard, we beginnen een beetje genoeg ervan te krijgen. Op de kamer in het hotel haal ik wat slaap in. 's Avonds nemen we nog een slaapmutsje bij de burens en kijken op de Griekse tv naar voetbal: Finland-Griekenland. Goed voor ons Grieks.

We rijden weg bij het hotel, met een omweg langs de Olympus, over de kustweg die van Athene naar Thessaloniki loopt. Die ligt in de wolken in een verder stralend zonnige hemel, maar als we er zo goed als voorbij zijn zien de toch net de top verschijnen tussen de nevels door. Als we de snelweg opdraaien stoppen we bij het eerste het beste wegrestaurant voor een kop koffie. En dat is maar goed ook want 4 km verderop wordt het weer gewone weg door de dorpjes heen. We schieten in de lach om deze Griekse logica. De twee drukste wegen in het land (Patras - Athene en Athene - Thessaloniki) zijn nog altijd niet af als volledige snelwegen, terwijl er tussen Ioannina en Kavala en tussen Korinthe en Kalamata twee gloednieuwe snelwegen liggen waar je haast geen auto's op tegenkomt.

Via wat gezond verstand vermijden we het centrum van Thessaloniki en rijden er met een grote boog omheen naar ons hotel bij het vliegveld. De laatste druppels benzine worden in de autotank geperst en de volgende ochtend zetten we de auto om even na vieren op de afgesproken plek bij het vliegveld, met ca. 1650 km achter de wielen.

Als we aan komen rijden na onze vakantie staat Tabby ons al trouw op te wachten - ondanks dat hij door buurvrouw L. vertroeteld is zoals ze sms'te. We hebben meteen 's avonds al een welkom/afscheidsetentje met de παρέα bij Kyriakos die zich extra uitgesloofd heeft. De laatste roddeltjes worden uitgewisseld. De volgende dag rijden we naar Karlovassi waar we horen dat qua papierwerk rond ons huis alles nog steeds ok is maar dat er nog niets echt op

het bureau van de architect danwel de advocaat ligt. We brengen de advocaat de groeten over van de apotheker in Lechovo, ze hebben samen op school gezeten.

Er belt een koerier dat onze bestelling wijn is aangekomen, maar dat de taverna van Maraki is gesloten. Hij zal het nu naar de taverna ertegenover gaan brengen, zegt hij. Als wij een uurtje later gaan kijken blijkt dat we met Nederlandse „nu” hebben gerekend, en niet met het Griekse „nu”. Het is er dus nog niet. Giannis komt ook nog langs om de tweede kabel te installeren. Van de HD-satelliet krijgen we echter geen ontvangst, hoe hij ook aan de schotel draait. Mogelijk is er iets met ons abonnement. Wordt vervolgd eind januari.

De volgende dag gaan we nog maar eens om de wijn. Weer is er niks bekend. Als ik de koerier bel vertelt die dat hij het bij de 3e kafeneion heeft afgeleverd en inderdaad ligt het daar. Ondertussen zijn we begonnen aan de herfstklussen. F. geeft de blokhut een tweede laag verf. Ik verf de betonnen palen van het hek wit; bij de zaak met „betonnen” ornamenten bij Platanos hebben we een paar mooie gezien die we er bovenop willen plaatsen. Ook hebben we een soort tafelpoten in colonnade stijl gezien die we zouden kunnen gebruiken onder onze marmeren buitentafel die we nog steeds willen laten maken ... We moeten alles eens goed opmeten.

Giannis van Amanda komt langs om zich met ons dak bezig te houden. Hij smeert een dikke lading siliconenkit op de lekkende plekken boven op het dak. Volgende week komt hij het bijverven. En dan wachten op de regen als test ....

Het blijft mooi weer, met maxima tot 27°C in de schaduw. En voor het eerst in de 5 jaar dat we nu in het huis verblijven zien we, koffiedrinkend op ons terras, spontaan dolfinen in de baai omhoog springen uit het water. Leuk!!

Tegen het einde van oktober komt er een koude wind opzetten, ook hier komt de herfst nu toch echt. Newyorkse/Griekse B. nodigt ons uit bij haar thuis in Koumeika om te helpen de restjes eten op te maken. Alsof wij geen restjes van alle vertrekkende burens krijgen .... Het is in elk geval een gezellige avond waar ook onze buurvrouw D., Duitse tandarts R. en zijn vrouw de dokter S. aanwezig zijn. We praten bij tot middernacht, waarna we in een koude wind de teruglopen naar de auto en thuis gauw onder ons dekbed kruipen.

De een na laatste week van ons verblijf rijden we maar weer eens langs architect Makris en tot mijn verbazing zijn de officiële papieren van ons huis zowaar bij hem binnengekomen. Maar, er moet nog wel een stempel van een andere autoriteit op voor het helemaal afgerond is. Wel kunnen we een password (soort DigiD) gaan aanvragen op het gemeentehuis voor de aangifte vermogensbelasting. Daar duurt het eventjes voor we klaar zijn. Er dringt natuurlijk weer iemand voor en bovendien klopt het ID-nummer van F. bij de AFM niet meer (nee, natuurlijk niet, die ID-kaart is allang verlopen). Dat moet eerst rechtgezet worden en dan krijgen we een uitdraai met het wachtwoord mee. Dat brengen we netjes naar de accountant in Marathokampos en wat blijkt daar? Ik moet er ook een hebben! Dat hadden ze wel eens even eerder kunnen zeggen ..... De volgende dag dus weer terug naar het gemeentehuis in Karlovassi. Zo gepiept, zou je denken. Maar nee hoor, zo werkt dat in Griekenland dus niet. Bij de aanvraag van mijn AFM-nummer destijds in 2008 was abusievelijk aangevinkt dat Griekenland mijn belastingplichtige woonland was (niet bij F. overigens) Om dat te corrigeren heb ik een „tax residence declaration” van de Nederlandse belastingdienst nodig, die dan weer in het Grieks moet worden vertaald. We treffen onze advocaat in zijn kantoor en maken vervolgens een machtiging waarbij hij het verder af kan handelen nadat ik vanuit Nederland de „tax residence declaration” heb opgestuurd. Wordt dus weer vervolgd .... We

geven hem ook nog maar weer eens een machtiging voor het terugvragen van de dubbel betaalde wegenbelasting over 2014. Plus het verzoek om dit as. december voor 2015 ook weer te regelen.

Er nadert een depressie na een laatste zonnige dag van 25°C (in de schaduw!). Voordat die ons bereikt, zet ik het zaaigoed van de zomer in de grond van de moestuin. Rozemarijn, appelsalie, marjoraan, vaste basilicum, hazelnoot, peterselie, en wat stekjes van buurvrouw R. van een Tradenscantia, een makkelijk groeiende sierplant. Het stekken van Samiotische oregano, mint en bonenkruid is nog niet gelukt, dat moet ik volgend jaar nog maar eens proberen. De daaropvolgende nacht barst de regen los, en het lijkt er zowaar op dat ons dak nu goed gedicht is. Alleen een heel klein plekje in de living lijkt lekt nog een beetje.

Giannis van Rodopi komt langs en vertelt dat hij gescheiden is, ik vermoedde het al. Ook meldt hij dat er nog meer geld nodig is om het asfalteren van het hele onverharde stuk van „onze” weg te voltooien (800 m), dus doneren we maar weer. Waarop hij meteen burgemeester Kostas belt die ons hartelijk bedankt. We zien later dat er een stukje geasfalteerd is, maar het is nog niet eens een kwart. Er is ook een bocht verstevigd.

De laatste zaterdag gaan we weer bij burgemeester Kostas souvlaki'tjes eten met burens R. en D. Daarna zijn we uitgenodigd bij Jacobo en Darina, de neef van Thanassis en zijn Bulgaarse vrouw die een paar jaar geleden getrouwd zijn en inmiddels twee kinderen hebben. Jacobo is jarig en we schuiven aan bij een groep Grieken, waarbij we natuurlijk een stukje geit uit de oven mee moeten eten. Als we weg gaan krijgen we een grote zak vers geplukte amandelen mee. Daar kraak ik een paar avondjes wat van, om mee te nemen naar NL.

Het wordt na de regen weer beter en in het zonnetje wied ik het nodige onkruid dat alweer de kop opsteekt. Vooral paardebloemen en distels krijgen met mijn verwijderingsdrift te maken. Op het tuinpad bij de blokhut is heel veel klein grut opgekomen, de tijd ontbreekt om het er allemaal met de hand uit te trekken. Dat komt eind januari dan wel. Ik plant ook flink wat bloembollen her en der. F. hakt ondertussen een geul uit in de bocht van de oprit, waar de de bewateringsslang van de vijgenboom in leggen, afgedekt met fijn grind en zand. Om de restjes op te maken nodigen we burens R. en D. uit voor een etentje, erg gezellig. Mijn recepten zijn geïnspireerd op de kookboeken van Ottolenghi. We spreken een goede fles wijn uit ons pakket uit Macedonië aan, en sluiten af met een 30 jaar oude Griekse cognac.

Op de valreep komt Giannis van Amanda nog het dak afschilderen, en dicht nog even het laatste gaatje. Hij vraagt 1/3 van de prijs van Thanassis die al een paar jaar tevergeefs het dak repareerde .... We geven Giannis de sleutel van het huis en de poort, om af en toe eens te kijken hoe het huis erbij staat. Ik spuit een oplossing van een of andere koperverbinding op de olijfbomen die rond de schimmelplek staan en F. zet alle tuinmeubelen binnen.

Als laatste gaan we met burens R. en D. eten in Ormos. We hebben wat vlees en vis over, dat geven we Tabby als we terugkeren. We rijden aldus op de laatste dag van oktober vroeg in de ochtend naar het vliegveld, waarna buurman R. het stuur overneemt om hem en zijn vrouw D. later in de middag naar het vliegveld te rijden. We treffen elkaar weer in Athene, waar we onze autosleutel terug krijgen. We praten nog wat om de tijd te doden voordat we 's avonds eindelijk naar Amsterdam vliegen. Daar liggen we om middernacht in een hotel bij het vliegveld. De shuttlebus brengt ons dan de volgende ochtend weer naar het vliegveld, waar we na enige chaotische taferelen van kapotte treinen alsnog redelijk op tijd de trein

naar het Zuiden hebben. We steken net voor 1 uur 's middags de sleutel in de voordeur van ons huis aldaar.